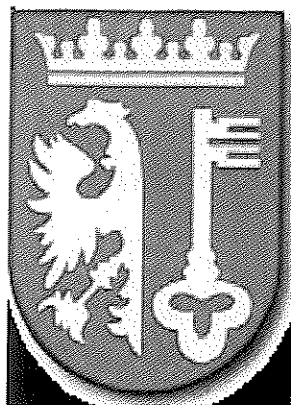

Załącznik nr 1
do Uchwały Nr XXXII/211/2008 Rady Miejskiej w Rogoźnie
z dnia 26 listopada 2008 r.
w sprawie przyjęcia Strategii Rozwiązywania
Problemów Społecznych Gminy Rogoźno na lata 2008-2020

STRATEGIA ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW SPOŁECZNYCH GMINY ROGOŹNO NA LATA 2008-2020

Opracowanie:

Usługi Badawczo-Edukacyjne
Ewa Sobolewska

również

Regionalny Konsultant Poakcesyjnego Programu Wspierania Obszarów Wiejskich
jednocześnie Ekspert ds. Pozyskiwania Funduszy Strukturalnych

oraz w części diagnostycznej:

Kierownik
Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Rogoźnie
Marzena Brączewska

i zespół konsultacyjny
Maria Stachowiak – Dyrektor Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Rogoźnie
Iwona Sip-Michalska – Sekretarz Gminy Rogoźno

SPIS TREŚCI

I. WPROWADZENIE	str. 4
1.1. Uwarunkowania prawne w zakresie rozwiązywania problemów społecznych i rozwoju zasobów ludzkich wynikające z dokumentów strategicznych.....	
1.1.1. Regulacje prawne stanowiące podstawę tworzenia i wdrażania gminnej strategii rozwiązywania problemów społecznych, w tym programów pomocy dziecku i rodzinie, profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych, narkomanii i innych	
1.1.2. Regulacje prawne w kwestii rodziny i dziecka	
1.2. Cel i korzyści wynikające z utworzenia Strategii oraz proces jej tworzenia– w oparciu o partycypację społeczną	
1.3. Struktura dokumentu.....	
1.4. Standardy Strategii.....	
II. DIAGNOZA ŚRODOWISKA	str. 14
2.1. Charakterystyka Gminy Rogoźno	
2.1.1. Położenie geograficzne i powierzchnia gminy	
2.1.2. Sytuacja demograficzna	
2.1.3. Wizja, misja i strategiczne kierunki rozwoju gminy	
2.1.4. Edukacja publiczna, kultura i sport oraz baza turystyczna.....	
2.1.5. Zdrowie i opieka zdrowotna.....	
2.2. Sfera społeczna	
2.2.1. System pomocy społecznej w gminie.....	
2.2.2. Problemy społeczne występujące na terenie gminy Rogoźno oraz sposoby ich rozwiązywania	
2.2.3. Potencjał instytucjonalny Gminy Rogoźno w przeciwdziałaniu i rozwiązywaniu problemów społecznych oraz potrzeby w tym zakresie.....	
2.2.4. Kapitał społeczny działający na rzecz integracji i rozwiązywania problemów społecznych w gminie.....	
III. MISJA, PRIORYTETY ORAZ CELE GŁÓWNE I OPERACYJNE STRATEGII	str.64
3.1. Misja Strategii.....	
3.2. Priorytety, cele główne i operacyjne Strategii.....	
IV. ZARZĄDZANIE REALIZACJĄ STRATEGII	str.79
Wdrażanie i finansowanie Strategii. Monitoring, sprawozdawczość, ewaluacja, koordynacja, aktualizacja Strategii	
V. POWIĄZANIA STRATEGII Z INNYMI DOKUMENTAMI STRATEGICZNYMI	str.86

I. WPROWADZENIE

1.1. Uwarunkowania prawne w zakresie rozwiązywania problemów społecznych i rozwoju zasobów ludzkich wynikające z dokumentów strategicznych.

1.1.1. Regulacje prawne stanowiące podstawę tworzenia i wdrażania gminnej strategii rozwiązywania problemów społecznych, w tym programów pomocy dziecku i rodzinie, profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych, narkomanii i innych;

Opracowanie niniejszej strategii jest wymogiem *Ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2004 nr 64 poz. 593 z p. zm.)*, która w art. 17, ust.1., pkt.1.stanowi, że:

“Do zadań własnych gminy o charakterze obowiązkowym należy: opracowanie i realizacja gminnej strategii rozwiązywania problemów społecznych ze szczególnym uwzględnieniem programów pomocy społecznej, profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych i innych, których celem jest integracja osób i rodzin z grup szczególnego ryzyka;”

Nowa ustawa o pomocy społecznej stanowi kolejny etap budowy nowego systemu aktywnej polityki społecznej w Polsce mającego na celu stworzenie solidnego fundamentu polityki opartej na trzech zasadach:

- po pierwsze: tworzenia spójnego systemu wspierającego aktywizację osób bezrobotnych na rynku pracy i na polu pomocy społecznej, który może stworzyć szansę aktywizacji w celu podwyższenia poziomu życia;
- po drugie: budowania kompleksowego systemu bezpieczeństwa socjalnego i przeciwdziałania wykluczeniu społecznemu, opartego na realnych podstawach utrzymania na właściwym poziomie gospodarstw domowych;
- po trzecie: tworzenia skoordynowanego systemu instytucjonalnego, jasno prezentującego odpowiedzialność instytucji rządowych i samorządowych, otwierającego jednocześnie przestrzeń dla aktywności obywatelskiej i organizacji sektora pozarządowego;

Różnorodność problemów społecznych występujących w gminie powoduje

konieczność wzięcia pod uwagę także innych aktów prawnych, które mają istotny wpływ na konstrukcję dokumentu i rozwiązywanie zadań społecznych

w przyszłości, jak m.in.:

- ustawa z dnia 26 października 1982 roku o **wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi** (Dz.U.z 1997r. Nr123, poz.776 z późn.zm.);
- ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o **przeciwdziałaniu narkomanii** (Dz.U. z 2005r. Nr179, poz. 1485);
- ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o **przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie** (Dz.U. z dnia 20 września 2005 r., Nr 180, poz. 1493);
- ustawa z dnia 19 sierpnia 1994 r. o **ochronie zdrowia psychicznego** (Dz. U. z 1994 r. Nr 111, poz. 535);
- ustawa z 27 sierpnia 1997 r. o **rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych**. (Dz. U. z 9 października 1997 r., Nr 123, poz. 776 z późn. zm.);
- ustawa z dnia 28 listopada 2003 roku o **świadczeniach rodzinnych** (Dz.U. Nr 228, poz.2255 z późn. zm.);
- ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 roku o **działalności pożytku publicznego i wolontariacie** (Dz.U. z 2003 r. Nr96, poz. 873 z późn. zm.);
- ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 roku o **promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy** (Dz.U. z 2004r. Nr99, poz.1001 z późn. zm.);
- ustawa z dnia 13 czerwca 2003 roku o **zatrudnieniu socjalnym** (Dz.U. z 2003r. Nr 122, poz. 1143 z późn. zm.);
- ustawa z dnia 27 kwietnia 2006 r. o **spółdzielniach socjalnych** (Dz. U. z dnia 5 czerwca 2006 r., nr 94, poz. 651)
- ustawa dnia 8 grudnia 2006 r., o **finansowym wsparciu tworzenia lokali socjalnych, mieszkań chronionych, noclegowni i domów dla bezdomnych** (Dz. U. z dnia 29 grudnia 2006 r., Nr 251, poz. 1844);

Oprócz wymienionych aktów prawnych przy opracowaniu i realizacji strategii odwoływano się także do ustaw i aktów wykonawczych z zakresu ochrony zdrowia, oświaty i edukacji publicznej, budownictwa socjalnego i innych.

Niniejsza strategia jest także istotną potrzebą i wymogiem nowej sytuacji społeczno-gospodarczej Gminy Rogoźno, związanej głównie z wstąpieniem Polski do Unii

Europejskiej oraz zupełnie nowymi możliwościami związanymi z pozyskiwaniem funduszy strukturalnych na rozwój lokalny, w tym politykę społeczną.

Oparcie funkcjonowania polityki społecznej w gminie na długofalowym planowaniu, na przejrzystych celach o różnym horyzoncie czasowym, pomaga zarządzać sferą polityki społecznej i ułatwia pozyskiwanie funduszy zewnętrznych na realizację zadań tejże polityki. Strategia pomaga także skoordynować działania różnych instytucji funkcjonujących na polu polityki społecznej w gminie wokół głównego kierunku działań i głównych problemów w tej sferze.

Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych w gminie Rogoźno nie ogranicza się w swych zapisach tylko do zadań realizowanych bezpośrednio przez instytucje gminy (Urząd Gminy, Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, szkoły, instytucje kultury). Strategia proponuje przede wszystkim zadania, które stanowią wyzwania dla całej społeczności lokalnej i wszystkich podmiotów działających w obszarze polityki społecznej w gminie Rogoźno. Taka zasada partnerstwa i współpracy jest jednym z fundamentalnych elementów polityki strukturalnej Unii Europejskiej.

Okres realizacji Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych w Gminie Rogoźno przyjęto na trzynaście lat (2008 - 2020), co ułatwi władzom gminy formułowanie zadań do realizacji w ramach funduszy strukturalnych Unii Europejskiej. Jest on w tym zakresie spójny z projektem Wojewódzkiej Strategii Polityki Społecznej, która zakłada realizację zadań również w latach 2008-2020.

1.1.2. Regulacje prawne w kwestii rodziny i dziecka

Rodzina i dziecko są chronione zarówno w ustawodawstwie polskim, jak i międzynarodowym.

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej w art. 18 stanowi, że małżeństwo, macierzyństwo i rodzicielstwo znajdują się pod ochroną i opieką Rzeczypospolitej Polskiej. Kolejne artykuły konkretyzują to stwierdzenie, odnosząc je do różnych aspektów życia rodzinnego.

Kodeks Rodzinny i Opiekuńczy rozwija normy zawarte w Konstytucji, a odnoszące się do rodziny. Normuje on problematykę zawierania i ustanawiania małżeństw, stosunków majątkowych między małżonkami, obowiązków alimentacyjnych,

stosunków między rodzicami i dziećmi, pochodzenia dziecka, opieki i kurateli, instytucji przysposobienia,.

Kodeksy: karny i cywilny oraz postępowania cywilnego i pracy także regulują aspekty prawne związane z problematyką rodziny. Pierwszy z nich zakłada ściganie z urzędu przestępstw przeciwko rodzinie, do których zalicza: bigamię, znęcanie się nad członkami rodziny, rozpijanie małoletniego, uchylanie się od obowiązku alimentacyjnego, porzucenie i uprowadzenie dziecka. Natomiast Kodeks cywilny, choć nie jest bezpośrednio związany z ochroną rodziny, służy jej w zakresie przepisów dotyczących ochrony praw małoletniego w obrocie prawnym oraz dotyczących zasad prawa spadkowego. Kodeks postępowania cywilnego z kolei chroni rodzinę w postępowaniu egzekucyjnym. Obejmuje również ustawowe zwolnienie od kosztów sądowych dla osób dochodzących roszczeń alimentacyjnych i daje możliwość występowania w tych sprawach w charakterze pełnomocnika właściwego przedstawiciela do spraw opieki społecznej organu gminy lub organizacji społecznej mającej na celu udzielenie pomocy rodzinie. Ostatni z nich, Kodeks pracy służy głównie ochronie macierzyństwa i zdrowia kobiet.

Problematykę rodzinną podejmują również ratyfikowane przez Polskę akty międzynarodowe. Jednym z nich jest **Powszechna Deklaracja Praw Człowieka**, której art.16 stanowi, iż Rodzina jest naturalną i podstawową komórką społeczeństwa i ma prawo do ochrony ze strony społeczeństwa i państwa.

Zapis dotyczący rodziny figuruje również w pkt. 16 pierwszej części **Europejskiej Karty Społecznej**. Mówi on, iż rodzina jako podstawowa komórka społeczeństwa ma prawo do odpowiedniej ochrony społecznej, prawnej i ekonomicznej dla zapewnienia jej prawidłowego rozwoju.

Innym aktem prawnym zapewniającym ochronę rodzinie jest uchwalona przez Stolicę Apostolską **Karta Praw Rodziny**. W dokumencie tym zapisane jest m.in. prawo do istnienia i budowy rodziny, czyli prawo każdego do założenia rodziny i posiadania środków na jej utrzymanie, prawo do przekazania życia i wychowania dzieci wedle własnych tradycji i wartości, prawo do mieszkania pozwalającego na godziwe życie rodzinne oraz prawo do zabezpieczenia fizycznego, społecznego, politycznego i ekonomicznego.

Kolejnym dokumentem międzynarodowym, będącym zarazem najważniejszym aktem prawnym regulującym prawa dziecka, jest **Konwencja o Prawach Dziecka**. Jej

postanowienia dotyczące dziecka urodzonego, które nie ukończyło 18 roku życia, obejmują: prawa cywilne, prawo do swobody myśli, sumienia i wyznania, prawo do wychowywania w rodzinie i kontaktów z rodzicami, prawa socjalne oraz kulturalne i polityczne. Konwencja ustanawia status dziecka oparty na założeniach, że: dziecko jest samodzielnym podmiotem (ze względu na swoją niedojrzałość psychiczną i fizyczną wymaga szczególnej opieki i ochrony prawnej) i jako istota ludzka wymaga poszanowania jego tożsamości, godności i prywatności (rodzina jest najlepszym środowiskiem wychowania dziecka i wymaga ze strony państwa wsparcia).

Jeszcze innym aktem prawnych zapewniającym ochronę dziecku jest **Europejska Konwencja o Przystosowaniu Dzieci**. Ma ona zastosowanie do dzieci, które w momencie przystosowania nie ukończyły 18 lat, nie zawarły związku małżeńskiego oraz nie są uznawane przez prawo za pełnoletnie.

Dokumentem na rzecz praw dziecka jest także **Europejska Konwencja o Statusie Prawnym Dziecka Pozamałżeńskiego**, która zrównuje w prawach dzieci małżeńskie i pozamałżeńskie.

Rodzina i dziecko są również chronione w ustawodawstwie Unii Europejskiej. Prawny zapis ochrony rodziny i dziecka znajduje się w wyżej wymienionych aktach międzynarodowych oraz w konstytucjach poszczególnych państw członkowskich.

1.2. Cel i korzyści wynikające z utworzenia Strategii oraz proces jej tworzenia – w oparciu o partycypację społeczną.

Niniejsza strategia ma stworzyć podstawę do aktywnego kształtowania rzeczywistości, wyjść naprzeciw aspiracjom i dążeniom mieszkańców gminy, tworząc fundament ożywienia wszelkiej społecznej i gospodarczej aktywności. Zatem treść tego dokumentu ma inspirować i motywować władze i mieszkańców do współpracy na rzecz gminy. Celem tejże współpracy jest bowiem dobro wspólnoty.

Celem utworzenia Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Rogoźno na lata 2008-2020 jest strategiczne zaplanowanie i realizowanie polityki społecznej na poziomie lokalnym oraz wytyczenie kierunków działań w zakresie rozwoju potencjału instytucjonalnego i społecznego gminy.

Strategia wesprze samorząd w prowadzeniu polityki społecznej, pomoże gminie m.in.w:

- racjonalizacji wydatków z zakresu pomocy społecznej;
- lepszym wykorzystaniu pieniędzy z funduszy strukturalnych;
- wzmocnieniu i rozwoju inicjatyw społecznych;
- zwiększeniu współpracy organizacji pozarządowych z samorządem lokalnym;
- podniesieniu poziomu integracji społecznej w gminach.

Działania podjęte w ramach Strategii przyczynić się mają do:

- budowy potencjału gminy w zakresie strategicznego planowania i realizowania polityki społecznej na poziomie lokalnym;
- budowy potencjału instytucjonalnego i społecznego gmin pozwalającego na jak najlepsze wykorzystanie innych programów w obszarze integracji i pomocy społecznej.
- nabycia większego doświadczenia gminy w zakresie zlecania zadań własnych;
- lepszego zaspokojenia potrzeb mieszkańców poprzez budowanie sieci usługodawców;
- lepszego zaspokojenia potrzeb mieszkańców poprzez stworzenie sieci usług społecznych (wzrost liczby usług, organizowanie nowych usług oraz poprawa ich jakości) oraz podniesienia standardów usług społecznych;
- zwiększenia lokalnej aktywności w obszarze rozwiązywania problemów społecznych;
- do wzmocnienia lokalnych organizacji pozarządowych aktywnie włączających się w proces integracji społecznej na terenie gminy.

Do opracowania i realizacji „Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Rogoźno na lata 2008-2020” niezbędne było zdiagnozowanie problemów i potrzeb społecznych w skali gminy. Diagnoza problemów i potrzeb społecznych występujących na terenie Gminy Rogoźno została sporządzona w oparciu o dokładną analizę danych statystycznych będących w dyspozycji Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Rogoźnie uzyskanych w toku bieżącej działalności, Urzędu Miejskiego w Rogoźnie, Powiatowego Urzędu Pracy w Obornikach i innych instytucji i organizacji współpracujących z Ośrodkiem i Gminą oraz danych pozyskanych w wyniku konsultacji

społecznych przeprowadzonych na terenie gminy. Istotnym punktem pracy nad niniejszą strategią są konsultacje, w ramach których prowadzono dyskusje, tak z przedstawicielami administracji samorządowej, jak i z samymi mieszkańcami oraz z przedstawicielami różnych środowisk, w tym organizacji pozarządowych, działających na rzecz społeczności lokalnej. Została także opracowana specjalna ankieta w celu zidentyfikowania problemów i potrzeb mieszkańców Gminy Rogoźno. Na podstawie uzyskanych danych w wyniku konsultacji społecznych oraz biorąc pod uwagę dane zebrane od różnych podmiotów działających na rzecz mieszkańców gminy w sferze polityki społecznej, a także analizy danych zawartych w strategicznych dokumentach gminy takich jak: Strategia Rozwoju Gminy Rogoźno na lata 2005-2015 oraz Lokalny Program Rewitalizacji Obszarów Miejskich dla Miasta Rogoźna na lata 2007-2013 opracowano diagnozę problemów społecznych w oparciu o którą stworzono niniejszą Strategię.

Informacje zebrane i przeanalizowane w niniejszym dokumencie pochodzą z wielu źródeł i są wynikiem prac szerokiego grona osób, w szczególności reprezentujących:

- Urząd Miejski w Rogoźnie
- Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Rogoźnie
- Gminną Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Rogoźnie
- Rogozińskie Centrum Kultury
- Zespół Ekonomiczno – Administracyjny Placówek Oświatowych w Rogoźnie
- Komisariat Policji w Rogoźnie
- Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Obornikach
- Powiatowy Urząd Pracy w Obornikach
- Sąd Rejonowy w Obornikach

Przyjęta metodyka opracowania Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych w Gminie Rogoźno oparta została na partnersko - eksperckim modelu budowy planów strategicznych, w pełni oddającym oczekiwania krajowych oraz unijnych instytucji wspomagających rozwój lokalny w Polsce.

1.3. Struktura dokumentu

Ideą przyświecającą opracowaniu "Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Rogoźno na lata 2008-2020" jest:

- ✓ stworzenie spójnego skoordynowanego systemu wspierającego aktywizację osób bezrobotnych na rynku pracy i na polu pomocy społecznej, który może stworzyć szansę aktywizacji w celu przeciwdziałania marginalizacji społecznej;
- ✓ zbudowanie kompleksowego systemu bezpieczeństwa socjalnego i przeciwdziałania wykluczeniu społecznemu, opartego na realnych podstawach utrzymania na właściwym poziomie gospodarstw domowych;
- ✓ stworzenie skoordynowanego systemu instytucjonalnego, jasno prezentującego odpowiedzialność instytucji rządowych i samorządowych, otwierającego jednocześnie przestrzeń dla aktywności obywatelskiej i organizacji sektora pozarządowego;
- ✓ stworzenie rozwiązań sprzyjających wyprowadzaniu osób/rodzin z grup szczególnego ryzyka w każdym przypadku, kiedy to jest możliwe i podjęcie działań osłonowych zapobiegających izolacji i marginalizacji tam, gdzie to konieczne, a także działań profilaktycznych, prewencyjnych i edukacyjnych na rzecz wspierania rodziny po to, aby poszczególni członkowie rodziny dążyli do samorealizacji, zaradności, samodzielności i odpowiedzialności.

Wsparcie rodziny i dziecka ma służyć odbudowie i podtrzymywaniu umiejętności uczestniczenia w życiu społeczności lokalnej i pełnieniu ról społecznych.

Proponowane kierunki działań i formy pomocy w ramach Strategii mają doprowadzić do trwałych zmian w osobie/rodzinie i umożliwić przeciwdziałanie wyuczonej bezradności.

Podstawą do rozwiązywania problemów społecznych jest wsparcie rodziny w odbudowie prawidłowych relacji w rodzinie. Pomoc rodzinie powinna więc być w miarę wczesna i mieć charakter profilaktyczny. Priorytetem wspierania rodziny jest zatem zapewnienie odpowiednich warunków rozwoju, a nie wyręczanie jej w pełnieniu podstawowych funkcji. Pomoc powinna być nakierowana na wykorzystanie zasobów własnych rodziny, która powinna mieć możliwość samodzielnego zmierzenia się z problemami, co stymuluje jej aktywność, wyzwala potencjał i pozwala na uczenie się radzenia sobie w trudnej sytuacji życiowej. Jest to o tyle ważne, że w kontekście

głównych problemów gminy, tj. bezrobocia, istniejącego poziomu ubóstwa i eskalacji społecznej oraz towarzyszących temu zjawisku patologiom społecznym sama rodzina – bez pomocy z zewnątrz – sobie nie poradzi. Niezbędne jest więc, aby w środowisku lokalnym rozwijały się różne formy pomocy świadczone przez różne podmioty samorządowe i pozarządowe.

„Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Rogoźno na lata 2008-2020” uwzględnia problemy społeczne i potrzeby środowiska lokalnego, które zidentyfikowano w drodze konsultacji społecznych przeprowadzonych wśród mieszkańców gminy oraz instytucji i podmiotów działających na rzecz społeczności lokalnej. Uwzględnia także systematyczne i równoległe prowadzone działania w sferze: wychowania, edukacji, kultury, rozwoju aktywności i samorządności obywatelskiej, rozwiązań: ekonomicznych, inwestycyjnych, prawnych i porządku publicznego. Nakreśla również misję i cele oraz priorytety i kierunki działań, które podejmowane będą w obrębie kompetencji jednostek samorządu terytorialnego, organizacji pozarządowych i innych podmiotów niepublicznych oraz autorskich i lokalnych rozwiązań dostosowanych do specyfiki potrzeb środowiska w dziedzinie polityki społecznej, wykorzystując posiadane zasoby i środki finansowe lokalnego samorządu oraz środki finansowe możliwe do pozyskania z Unii Europejskiej.

Opracowana strategia zawiera także informacje ogólne o Gminie Rogoźno, analizuje problemy społeczne tego terenu oraz wyznacza główne założenia i cele strategiczne zmierzające do zminimalizowania negatywnych skutków problemów społecznych.

Celem strategii jest wypracowanie sprawnego i efektywnego programu pomocy, który umożliwi skuteczne rozwiązywanie problemów społecznych oraz będzie przeciwdziałał wykluczeniu społecznemu i marginalizacji. Skuteczność założeń strategii musi być wspierana przez spójne i efektywne promowanie dobrych praktyk (w zakresie rozwiązywania problemów społecznych), których celem jest m.in. wzrost świadomości społecznej.

Niniejsza strategia ma stworzyć podstawę do aktywnego kształtowania rzeczywistości, wyjść naprzeciw aspiracjom i dążeniom mieszkańców gminy, tworząc fundament ożywienia wszelkiej społecznej i gospodarczej aktywności. Zatem treść tego dokumentu ma inspirować i motywować władze i mieszkańców do współpracy na rzecz

gminy. Celem tejże współpracy jest bowiem dobro wspólnoty.

Ponadto dzięki sprecyzowaniu w strategii najważniejszych problemów społecznych naszej gminy, wybrane cele i odpowiednia hierarchia powinny przyczynić się do poprawy sytuacji osób wykluczonych bądź zagrożonych wykluczeniem społecznym. Systematyzacja problemów doprowadzi do integracji społecznej i jednocześnie ukierunkuje działania władz gminy.

Jest ona dokumentem otwartym podlegającym ewaluacji i monitoringowi. Stanowi informację dla programów gminy o występujących problemach społecznych oraz deficytach w tym zakresie i wyznacza kierunki działań na rzecz systematycznej poprawy jakości życia mieszkańców Gminy Rogoźno.

1.4. Standardy Strategii

„Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Rogoźno na lata 2008-2020” spełnia poniższe standardy:

- 1) wyznacza cele dla rozwiązywania zdefiniowanych problemów społecznych;
- 2) jest zgodna z zasadami zrównoważonego rozwoju;
- 3) strategia dąży do integracji społecznej;
- 4) uwzględnia lokalne zasoby i możliwości;
- 5) stanowi lokalny środowiskowy system wsparcia społeczności lokalnej o charakterze skoordynowanych i interdyscyplinarnych działań aktywizujących osoby bezrobotne na rynku pracy i na polu pomocy społecznej;
- 6) ma kompleksowy charakter rozwiązań uwzględniający pełen wachlarz działań pomocowych na rzecz osób/rodzin potrzebujących, od profilaktyki poczynając na resocjalizacji kończąc;
- 7) powstała w oparciu o diagnozę środowiska lokalnego, w szczególności problemów społecznych i potrzeb mieszkańców gminy;
- 8) ma charakter stały, ciągły i długofalowy;
- 9) zakłada podejmowanie dostatecznie wczesnych (uprzedzających),

odpowiednio intensywnych, właściwie ukierunkowanych, różnorodnych oraz skoordynowanych działań profilaktycznych, co zwiększy jej skuteczność;

10) opiera się na stałej zawodowej kadrze uwzględniając współpracę z wolontariuszami oraz lokalnymi instytucjami i organizacjami pozarządowymi;

11) zakłada systematyczny monitoring i ocenę efektywności podejmowanych działań;

12) jest zharmonizowana z europejskimi, krajowymi, wojewódzkimi i lokalnymi dokumentami strategicznymi.

II. DIAGNOZA ŚRODOWISKA

2.1. Charakterystyka Gminy Rogoźno.

2.1.1. Położenie i powierzchnia gminy.

Gmina Rogoźno jest gminą miejsko-wiejską położoną w **województwie wielkopolskim** i powiecie obornickim, 30 km na północ od Poznania. Od północy graniczy z gminą Budzyń (powiat chodzieski) i dalej zgodnie z ruchem wskazówek zegara z gminami Wągrowiec, Skoki (powiat wągrowiecki), Murowana Goślina (powiat poznański), Oborniki i Ryczywół (powiat obornicki). Granice mają łączną długość 82 km.

Powierzchnia gminy obejmuje obszar 217,95 km² (w tym miasto 11,2 km²). Obszar gminy stanowi 0,73% powierzchni Województwa Wielkopolskiego i 30,58% powierzchni Powiatu Obornickiego. **Gminę zamieszkuje 17.896 osób** (stan z 30 czerwca 2008), z tego w Rogoźnie mieszka 11.226, a pozostałe 6.670 zamieszkuje 32 wsie (największa - Parkowo - 1.054 mieszkańców) nie licząc osad posiadających często własne nazwy, a składających się z pojedynczych zabudowań lub takich, po których pozostała tylko nazwa na mapie. **Średnia gęstość zaludnienia to 82,1 os./km²**, a w samym Rogoźnie 1002,3 os./km².

Przez centralną część gminy przebiega łącząca Poznań z Pomorzem Środkowym droga krajowa **K-11** i ważna **linia kolejowa** Poznań-Koło-brzeg. W miejscowości Ruda bierze początek droga wojewódzka nr **241** Rogoźno-Wągrowiec powiązana z drogami

powiatowymi nr 29446 i nr 29275. Stanowią one podstawową sieć dla międzymiastowej komunikacji autobusowej. Ta sieć dróg zapewnia komunikację autobusową w kierunkach: Poznań przez Murowaną Goślinę, Poznań przez Oborniki, Czarnków przez Ryczywół, Piła przez Chodzież i na kierunku Wągrowiec przez Pruśce.

Rogoźno jest gminą rolniczą. Tereny wiejskie zajmują 94,86% powierzchni Gminy Rogoźno, co odpowiada średniej krajowej, która wynosi: 93,4%. Gmina jest podzielona na 17 sołectw, w skład których wchodzi 32 wsie. Obszarowo największym jest Sołectwo Pruśce a najmniejszym Sołectwo Ruda. Większość sołectw zarządza własnym majątkiem przekazanym im uchwałami Rady Miejskiej. Majątek ten to głównie świetlice wiejskie, strażnice, boiska sportowe i działki. Lasy na terenie gminy zajmują 5.738 ha tj. około 26% jej powierzchni.

Krajobraz gminy ukształtowany został głównie przez zlodowacenie bałtyckie, które pozostawiło rynny polodowcowe. W rzeźbie terenu wyróżnić można kilka poziomów, z których najniższym jest dno doliny Wełny. Po obydwu stronach doliny występują płaskie szerokie strefy wyższego poziomu tarasowego z nasadzonymi na nie wałami wydmowymi. Dalej trasa przechodzi w poziom wysoczyzny morenowej płaskiej. Część gminy leży na wysoczyźnie morenowej falistej, rozciętej rynną Jeziora Budziszewskiego, która oddzielona jest rynną jeziora Nienawiszcz od wysoczyzny morenowej pagórkowatej.

Środowisko przyrodnicze wyznacza warunki życia a jednocześnie stanowi cenny atut gminy. Na terenie gminy znajdują się trzy rezerваты przyrody oraz obszar krajobrazu chronionego, tj.:

1. Promenada - rezerwat florystyczny roślinności łąkowej z drzewostanem dębowym,
2. Wełna - rezerwat wodny, przedmiotem ochrony częściowej są fitocenozy roślinności wodnej potoków górskich,
3. Buczyzna - rezerwat leśny, przedmiotem ochrony częściowej jest buczyzna na granicy zasięgu buka.
4. Krajobraz chroniony – rejon jeziora Rogozińskiego.

Zasób zwierzyny łownej przy dobrym zagospodarowaniu turystycznym niektórych malowniczo położonych osad leśnych w powiązaniu z turystyką weekendową mógłby stanowić źródło dochodu miejscowej ludności.

Osiem malowniczych jezior zlokalizowanych na terenie gminy wraz z pięknymi kompleksami leśnymi przy zagospodarowaniu turystycznym niektórych

odcinków rzeki Wełny stanowić może dobrą przyszłościową bazę rozwoju turystycznego gminy.

Przez miasto Rogoźno prowadzą następujące szlaki turystyczne:

Szlaki piesze znakowane:

- Skoki - Jezioro Budziszewskie - Jezioro Rogozińskie - Rogoźno. Szlak czerwony, długość 16 km.
- Rogoźno - Cieśle - Pruśce - Jez. Wiatrowskie - Jezioro Łęgowo - Wągrowiec. Szlak czerwony, długość 19 km.

Szlaki wodne Rzeką Wełną:

- Wągrowiec - Rogoźno, długość 17 km
- Rogoźno - Oborniki, długość 32 km
- Rzeką Małą Wełną: Skoki - Rogoźno, długość 14 km

Trasy wycieczkowe w okolicach Rogoźna:

- Rogoźno - Jezioro Rogozińskim (brzeg zachodni) - Owczegłowy Młyn - Sierniki - Marlewo - Rogoźno (trasa 16 km)
- Parkowo - Jaracz Młyn - Wełna - Rezerwat "Promenada" - Nowy Młyn - Ruda - Rogoźno (trasa 16 km)

Rowerowe:

- Rogoźno - Studzieniec - Nienawiszcz - Rezerwat "Buczyna" - Słomowo - Boguniewo - Rogoźno (trasa 24 km)
- Rogoźno - Cieśle - Potulice - Tarnowo - Karolewo - Owieczki - Rogoźno (trasa 27 km)

Szlak cysterski:

- Obrzycko - Szamotuły - Oborniki - Rogoźno - Wągrowiec.

Podejmowane przez gminę działania w zakresie ochrony szeroko rozumianej przyrody stanowią nieodzowny element zapewnienia obecnym i przyszłym pokoleniom ludzi, właściwych warunków życia i rozwoju społeczno-gospodarczego.

PONADTO

Gmina Rogoźno podpisała umowy o partnerstwie z następującymi miastami i gminami:

Mariampol (Litwa) - miasto w południowej części Litwy, na Suwalszczyźnie, nad rzeką Szeszupą, 47 tys. mieszkańców, siedziba okręgu mariampolskiego. Miasto jest znaczącym na Litwie ośrodkiem przemysłowym, działają tu cukrownie, zakłady przemysłu maszynowego oraz fabryka tkanin wełnianych. Prawa miejskie Mariampol uzyskał w 1792 roku.

Tulczyn (Ukraina) - miasto na wschodnim Podolu nad rzeką Sielnicą, 16 tys. mieszkańców, siedziba rejonu tulczyńskiego w obwodzie winnickim. Rozwinięty przemysł odzieżowy.

Gmina Czorsztyn (Polska) - gmina wiejska w południowej Polsce, w powiecie nowotarskim i województwie małopolskim, nad rzeką Dunajec i Jeziorem Czorsztyńskim, 7 tys. mieszkańców, 61 km², siedzibą gminy jest wieś Maniowy. Główną gałęzią gospodarki jest turystyka, do głównych atrakcji zaliczyć możemy: pasma górskie Pienin (w tym Trzy Korony) i Gorców, spływ Przełomem Pienińskim, zaporowe Jezioro Czorsztyńskie, zamki w Niedzicy i Czorsztynie, liczne wyciągi krzeselkowe, orczykowe i trasy narciarskie.

2.1.2. Sytuacja demograficzna.

Ludność gminy liczy przeszło 17,8 tys. mieszkańców – z czego 11,2 tys. w Rogoźnie, a pozostałe 6,6 tys. w 32 wsiach (źródło: wg danych statystycznych Urzędu Gminy Rogoźno z 2007r.).

Tabela nr 1 przedstawia zmiany liczby ludności Gminy Rogoźno w okresie 5 lat: od 2003 roku do 2007r.

Tabela nr 1. Liczba mieszkańców gminy w latach 2003-2007

Rok	2003	2004	2005	2006	2007
Liczba Mieszkańców (ogółem)	17 807	17 763	17 829	17 810	17 883

Analiza danych zawartych w tabeli wskazuje, iż liczba mieszkańców gminy od 2003 roku do 2007 roku wzrosła jedynie o 76 osób. Najmniejszą wartość liczebną odnotowano w roku 2004.

Rozpatrując stan ludności danego terenu należy wziąć pod uwagę ważne z punktu widzenia mieszkańców walory danego terenu. Znacząco na wzrost liczby mieszkańców wpływa: położenie geograficzne, dobre połączenia komunikacyjne, dostępność miejsc pracy, warunki pod zabudowę mieszkaniową, dostępność do opieki zdrowotnej.

Tabela nr 2 przedstawia dane liczbowe dotyczące mieszkańców wg wieku i płci na stan 31 grudnia 2006 roku (źródło: wg danych statystycznych Urzędu Gminy Rogoźno)

Tabela nr 2. Ludność wg wieku i płci

Wiek	Ogółem	Mężczyźni	Kobiety	Struktura w %
Ogółem	17 636	8 770	8 866	40,72
0-4 lata	1 059	537	522	50,70
5-9	1 032	537	495	52,03
10-14	1 251	660	591	52,03
15-19	1 385	691	694	49,89
20-24	1 731	864	867	49,91
25-29	1 585	838	747	52,87
30-34	1 293	681	612	52,66
35-39	1 064	538	526	50,56
40-44	1 100	581	519	52,81
45-49	1 321	674	647	51,02
50-54	1 375	692	683	50,32
55-59	1 112	551	561	49,55
60-64	598	269	329	44,98
65-69	538	241	297	44,79
70-74	442	177	267	37,16
75-79	409	152	257	37,16
80-84	224	58	166	25,89
85 i więcej	117	29	88	24,78

Analiza danych z tabeli wskazuje, iż najliczniejszą grupę wiekową stanowią osoby w wieku od 20-24 i 25-29 lat, w których stosunek liczbowy kobiet do mężczyzn jest bardzo zbliżony. W grupach wiekowych od 0 -19 roku życia obserwujemy ilości powyżej 1 tys.

takie też ilości mieszkańców występują w grupach wiekowych od 30 – 59 roku życia. Widoczny od 60 roku życia spadek liczby mieszkańców wynika z całą pewnością z natury życia ludzkiego.

Biorąc pod uwagę ekonomiczne grupy wieku, wyróżnia się: wiek przedprodukcyjny, produkcyjny i poprodukcyjny.

Tabela nr 3. przedstawia ludność wg ekonomicznych grup wieku i płci na stan 31 grudnia 2006 roku (źródło: wg danych statystycznych Urzędu Gminy Rogoźno).

Tabela nr 3. Ludność Gminy Rogoźno wg ekonomicznych grup wiekowych i płci

	Wiek przedprodukcyjny		Wiek produkcyjny		Wiek poprodukcyjny	
	Liczba	%	Liczba	%	Liczba	%
ogółem	4 130	100	11 935	100	1822	100
kobiety	1 992	48,23	5 870	49,18	1 123	61,64
mężczyźni	2 138	51,77	6 065	50,82	699	38,36

Kobiety w Wielkopolsce miały przewagę liczebną nad mężczyznami. W 2006r. ich udział w ogólnej liczbie ludności kształtował się na poziomie 51,5 %. Natomiast współczynnik feminizacji, czyli liczba kobiet przypadająca na 100 mężczyzn, wyniósł 106 (w kraju 107). W Gminie Rogoźno wynosi on 101.

Analiza danych Tabeli nr 3 wskazuje, iż o ile liczba kobiet w wieku produkcyjnym w stosunku do mężczyzn w wieku produkcyjnym jest proporcjonalna, o tyle prawie dwukrotnie więcej w gminie żyje kobiet w wieku poprodukcyjnym aniżeli mężczyzn.

Przyrost naturalny zależy od takich wartości jak: liczba urodzeń żywych oraz zgonów i jest różnicą tych wartości.

Tabela nr 4 przedstawia dane dotyczące liczby urodzeń żywych i zgonów oraz przyrostu naturalnego (źródło: wg danych statystycznych Urzędu Gminy Rogoźno).

Tabela nr 4. Liczba urodzeń żywych i zgonów oraz przyrost naturalny w Gminie Rogoźno w latach 2001-2007

Lata	Liczba urodzeń	Liczba zgonów	Przyrost naturalny
2001	199	180	19
2002	198	153	45
2003	209	179	30
2004	212	163	49
2005	218	147	71
2006	222	167	55
2007	231	185	46

Dane zawarte w tabeli wskazują, iż biorąc pod uwagę lata od 2001 do 2007 największy przyrost naturalny przypadł na rok 2005 natomiast najmniejszy zanotowano w 2001.

Liczbę zawieranych małżeństw przedstawia tabela nr 5 (źródło: wg danych statystycznych Urzędu Gminy Rogoźno).

Tabela nr 5. Liczba zawieranych małżeństw w Gminie Rogoźno w latach 2001-2007

Lata	Liczba małżeństw
2001	98
2002	83
2003	110
2004	94
2005	111
2006	133
2007	158

Widoczne dane dowodzą, że najwięcej małżeństw w przedziale lat od 2001 do 2007 zawarto w roku 2007 i było ich 158. W stosunku do roku 2001 wzrost ten wynosi 61%.

2.1.3. Wizja, misja i strategiczne kierunki rozwoju gminy.

W Strategii Rozwoju Gminy Rogoźno na lata 2005 – 2015 określono:

WIZJĘ Gminy Rogoźno:

WIZJA Gminy Rogoźno

GMINA ROGOŹNO:

- to interesujące miejsce, ze względu na historię i walory krajobrazowe,
- gdzie przyjemnie się mieszka, ze względu na zadbane otoczenie,
- gdzie warto mieszkać, bo są perspektywy zdobycia zatrudnienia oraz właściwego rozwoju gospodarczego, kulturalnego i oświatowego.

MISJĘ Gminy Rogoźno:

MISJA Gminy Rogoźno:

**SPOŁECZNOŚĆ LOKALNA NAJWYŻSZĄ WARTOŚCIĄ GMINY,
DZIAŁALNOŚĆ SAMORZĄDU GMINY DLA DOBRA SPOŁECZEŃSTWA**

Cel strategiczny nadrzędny:

REDUKCJA BEZROBOCIA DO POZIOMU 10 % W ROKU 2015

Cel ten ma zostać osiągnięty poprzez realizację wiodących celów strategicznych w obszarach: Przestrzeń, Społeczność oraz Gospodarka i Praca.

W dokumencie tym określono też następujące działania:

I. Kompleksowe przygotowanie tras turystycznych:

- Stacje wodne;

- Tereny spacerowo-rekreacyjne (Kontynuacja budowy promenady nad jeziorem Rogozińskim i budowa ciągów spacerowo-rekreacyjnych wzdłuż miejskiego odcinka rzeki Wełny).

II. Rozwój bazy mieszkaniowej

Opracowanie programu rewitalizacji zasobów mieszkaniowych.

III. Usprawnienie infrastruktury komunikacyjnej

Podniesienie standardu dróg istniejących.

IV. Program zabezpieczenia energetycznego gminy

Wykorzystanie odnawialnych źródeł energii.

V. Podnoszenie standardów edukacji i bazy lokalowej

Podniesienie standardu bazy lokalowej szkół i przedszkoli.

V. Utrzymanie, rozwój i doposażenie istniejącej infrastruktury materialnej i organizacyjnej instytucji kultury

- Inwestycje i remonty: biblioteki, ośrodka kultury, muzeum
- Uzupelnienie i modernizacja wyposażenia: biblioteki, ośrodka kultury, muzeum.

VI. Nowe inicjatywy związane z działalnością kulturalną i sportowo-rekreacyjną

Adaptacja Pl.K.Marcinkowskiego do potrzeb imprez kulturalnych i sportowo-rekreacyjnych

VII. Rozwój kultury fizycznej masowej

- Budowa hali widowiskowo-sportowej.
- Budowa parków rekreacyjnych.

VIII. Rozwój sportu kwalifikowanego

Wykorzystanie jez. Rogozińskiego jako bazy treningowej dla sportów wodnych.

IX. Polityka społeczna Gminy Rogoźno wobec seniorów

- Stwarzanie warunków do utrzymania możliwie wysokiego poziomu życia ludzi w wieku poprodukcyjnym.
- Poszerzenie systemu opieki zdrowotnej dla seniorów.
- Propagowanie programów aktywnego starzenia się.

X. Podnoszenie poziomu bezpieczeństwa ogólnego

- Zapewnienie bezpieczeństwa mieszkańców i ich mienia
- Zapewnienie bezpieczeństwa w zakresie ruchu drogowego

XI. Podnoszenie poziomu usług medycznych

- Podniesienie standardu istniejącej bazy lokalowej
- Stworzenie warunków do rozwoju usług medycznych

2.1.4. Edukacja publiczna, kultura i sport oraz baza turystyczna.

I. Oświata. Posiadane zasoby.

Gmina Rogoźno jest organem prowadzącym dla 3 przedszkoli, 6 szkół podstawowych, 4 gimnazjów. Łączna liczba uczniów uczęszczających do ww. placówek w roku szkolnym 2006/2007 wyniosła 2.562 natomiast w roku szkolnym 2007/2008 2.213. W oddziałach szkolnych średnio uczyło się po 21/22 uczniów. Ponadto dla 1 gimnazjum organem prowadzącym było i jest Starostwo Powiatowe w Obornikach. W gimnazjum tym w roku szkolnym 2006/2007 liczba uczniów wynosiła 284 a w roku szkolnym 2007/2008 302.

(Uzyskane dane pochodzą ze źródeł sprawozdawczości ZEAP0 oraz Zespołu Szkół im. H.Cegielskiego)

Na terenie gminy funkcjonują następujące placówki oświatowe:

Przedszkole Nr 1 im. Kubusia Puchatka; Rogoźno, ul. Krótka 7

Przedszkole Nr 2; Rogoźno, ul. Seminarialna 12

Przedszkole Samorządowe „ Słoneczne Skrzaty” w Parkowie

Gimnazjum Nr 1; Rogoźno, ul. Kościuszki 28

Gimnazjum Nr 2- w Zespole Szkół; Rogoźno ul. II Armii Wojska Polskiego1

Szkoła Podstawowa Nr 2; Rogoźno, ul. M. Poznańska 1

Szkoła Podstawowa Nr 3 im. Powstańców Wielkopolskich; Rogoźno ul Seminarialna 16

Szkoła Podstawowa im. Jana Pawła II w Pruścach

Szkoła Podstawowa im. Adama Mickiewicza w Budziszewku

Liceum Ogólnokształcące im. Przemysława II; Rogoźno, ul. W. Poznańska 61

Zespół Szkół Agrobiznesu im. Dezyderego Chłapowskiego; Rogoźno, ul. Kościuszki 41

Zespół Szkół im. Hipolita Cegielskiego; Rogoźno, ul. II Armii Wojska Polskiego1

Zespół Szkół w Gościejewie

Zespół Szkół w Parkowie im. Józefa Wybickiego, Parkowo 6

Dowożenie uczniów.

Ze względu na rozproszenie miejscowości w Gminie Rogoźno znaczna część uczniów, bo około 800 (28,11 %) dowożona jest do szkół transportem gminnym tj. 9 autobusami o różnej liczbie miejsc.

Najdłuższa odległość ucznia do szkoły wynosi 16 km, czas dowozu średnio trwa 15 minut. W związku z ograniczoną ilością środków transportu, głównie wynikającą z czynników ekonomicznych a dużą ilością dowożonych uczniów znacznie wydłuża się ich czas pobytu w szkole w oczekiwaniu na zajęcia i na powrót do domu (jest to przedział czasowy od 10 minut do 1,5 godziny).

Dożywianie uczniów.

Z zebranych danych wynika, że bezpłatnym dożywianiem objętych w roku szkolnym 2006/2007 było 480 uczniów, co stanowiło 25,51 % uczniów w szkołach natomiast w roku szkolnym 2007/2008 było już ich mniej, bo 329 . Ogromnym utrudnieniem w wypełnianiu tego obowiązku przez szkoły jest brak w nich odpowiedniej bazy do przygotowania i spożywania gorących posiłków tzw. bloków żywieniowych. Problem ten w większości dotyczy szkół w terenie wiejskim, gdzie brak odpowiedniej bazy ogranicza je jedynie do wydawania uczniom drugiego śniadania w postaci kanapek/bułek//mleka. Większość szkół na terenie miasta dysponuje bazą odpowiednią do przygotowania lub wydania gorącego posiłku i w tym zakresie dokonywane remonty systematycznie poprawiają funkcjonalność zaplecza kuchennego a zwłaszcza spełnianie wymogów i norm SANEPID.

Ponadto w ramach działań profilaktycznych proponowanych przez Gminną Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Rogoźnie w ramach Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w świetlicach opiekuńczo-wychowawczych działających na terenie gminy, prowadzona jest akcja dożywiania dzieci – uczestników świetlic. Łącznie tą formą pomocy w roku 2006 objętych było 110 dzieci, a już w 2007 130 dzieci, co bezpośrednio związane było ze wzrostem liczby funkcjonujących świetlic.

II. Kultura.

Działalność kulturalną w Rogoźnie organizuje i koordynuje Rogozińskie Centrum Kultury powołane Uchwałą Rady Miejskiej Rogoźna Nr VI/33/90 z dnia 9 października 1990 r.

W skład Rogozińskiego Centrum Kultury wchodzi:

1. Dział Ogólno-Kulturalny
2. Ośrodek Kultury
3. Biblioteka
4. Muzeum Regionalne im. Wojciechy Dutkiewicz.
5. Redakcja Kwartalnika „Kurier Rogoziński”

Ośrodek Kultury mieści się w budynku będącym własnością gminy. Ogólna powierzchnia -1076m² (w tym: sala widowiskowa 256m² + 75m² scena; bar “Kociak” 186m² + 41m² sala „gwoździowa”).

Na terenie Ośrodka odbywają się bezpłatne zajęcia w różnych formach:

Warsztaty Twórczości Dziecięcej, Grupa Teatralna “TO MY” oraz Grupa „ TO MY Junior”, Dziecięcy Zespół Taneczny “Iskierki”, Sekcja brydża, Sekcja szachów, Chór “Echo”, Zespół Śpiewaczy „Przemysław”, Orkiestra Dęta oraz zespół PA-MAR-SZE.

Ponadto w Ośrodku Kultury corocznie organizowanych jest ponad 200 wydarzeń kulturalnych : spotkania, zebrania, koncerty, dyskoteki, występy uczniów szkół, szkolenia, turnaje sportowe, przeglądy

Biblioteka w Rogoźnie zajmuje – lokal pow. 256,4 m². Posiada około 42 tys. woluminów. Do dyspozycji czytelników są w Bibliotece trzy stanowiska komputerowe ze stałym dostępem do internetu oraz komputer, w którym zainstalowany jest program obsługi „ Libra”. Biblioteka jest miejscem licznie i chętnie odwiedzanym przez dzieci, gdzie w ciszy i spokoju mogą także zająć się odrabianiem lekcji. Biblioteka jest organizatorem:

- konkursów recytatorskich, konkursów wiedzy, zajęć tematycznych i wystawek
- widowisk artystycznych
- w czasie letnich wakacji prowadzi program „ Wakacyjna Biblioteka na Kólkach

Muzeum mieści się w XIX- wiecznym ratuszu, który jest wpisany do rejestru zabytków. Właścicielem budynku jest gmina. Ogólna powierzchnia – 700 m² (w tym sala ślubów), z czego 350m² – sale wystaw. Z pomieszczeń Muzeum korzystają członkowie: Związku Sybiraków i Represjonowanych, Polskiego Związku Hodowców Gołębi Poczтовых, Ligi Ochrony Przyrody, Towarzystwa Przyjaciół Rogoźna, Bractwa Kurkowego. Muzeum jest też miejscem spotkań z oficjalnymi gośćmi odwiedzającymi gminę. Muzeum jest jednym z największych muzeów samorządowych w Polsce i posiada trzy wystawy stałe: historyczną, przyrodniczą i etnograficzną. Przy Muzeum działa kółko przyrodnicze oraz kółko historyczne, które organizują m.in. zajęcia plenerowe.

Muzeum jest głównym organizatorem: Spotkania pod Dębem Przemysł II, Jarmarku św. Wita, biwaku przyrodniczego, rajdów rowerowych oraz cieszącej się coraz większym zainteresowaniem Nocy Muzeów.

Poza Rogozińskim Centrum Kultury, w Rogoźnie działają również organizacje i stowarzyszenia, których głównym zadaniem jest zaspokajanie kulturalnych potrzeb mieszkańców oraz kreowanie kulturalnej tożsamości miasta i gminy. Należą do nich:

- Towarzystwo Przyjaciół Rogoźna
- Rada Muzeum
- Gminny Związek Drużyn ZHP im. Karola Marcinkowskiego

III. Sport. Posiadane zasoby.

Na terenie gminy działają następujące organizacje sportowe:

- Rogoziński Klub Sportowy WEŁNA (drużyny piłki nożnej)
- Klub Żeglarski KOTWICA
- Szkolny Związek Sportowy
- Uczniowski Klub Sportowy DWÓJKA w Rogoźnie
- Uczniowski Klub Sportowy TRÓJKA w Rogoźnie
- Uczniowski Klub Sportowy „LIBERO” w Rogoźnie
- Uczniowski Klub Sportowy „OLIMPIJCZYK” w Parkowie
- Drużyna siatkarska Kaszelki
- Sekcja Darta „Klub Cyrk”

IV. Baza turystyczna

Na terenie gminy Rogoźno nad jeziorem Budziszewskim i Rogozińskim oraz w Jaraczu zorganizowane są ośrodki turystyczno - wypoczynkowe

a) Ośrodek "Za jeziorem" w Rogoźnie - właściciel Gmina Rogoźno, na terenie ośrodka od 1991 roku organizowane były Międzynarodowe Zawody Motorowodne o Memoriał im. B. Niklewskiego,

b) Ośrodek kolonijny w Piłce Młynie,

c) Ośrodki nad jeziorem Budziszewskim

Na terenie gminy we wsiach Nienawiszcz, Owczegłowy, Jaracz i Pruśce, oprócz ośrodków turystyczno – wypoczynkowych, zlokalizowane są liczne działki rekreacyjne. Ponadto w gminie działają 7 gospodarstw agroturystycznych oferujących swoim gościom odpoczynek na łonie natury, pośród nieskażonej przyrody i z dala od wielkomiejskiego zgiełku.

Baza hotelowa na terenie gminy jest słabo rozwinięta. Nie ma typowych, dużych obiektów hotelowych choć znajdują się tu obiekty, które łączą usługi noclegowe z usługami restauracyjnymi.

Poza ośrodkami wczasowymi i kolonijnymi pojedyncze pokoje hotelowe znajdują się w Jaraczu w Muzeum Rolnictwa, w Rudzie w Motelu "Pod Fartuszkiem", w Cieślach na Stacji Paliwowej pp. Dąbrowskich oraz w Ośrodku Rekreacyjno-Sportowym Za Jeziorem. Baza restauracyjna, z nielicznymi wyjątkami (MAGGI, GOŚCINIEC, POD FARTUSZKIEM) jest słabo rozwinięta.

Rozwój turystyki i sektora usług w tej dziedzinie niewątpliwie w dużym stopniu przyczyni się do rozwoju gospodarczego miasta i całej gminy. Posiadane walory ekologiczne gminy mogą być jednym z ważnych instrumentów strategii marketingowej.

2.1.5. Zdrowie i opieka zdrowotna.

Dostęp do służby zdrowia

Ochrona zdrowia i opieka społeczna stanowią zasadnicze elementy infrastruktury socjalnej.

Opiekę medyczną w ramach Narodowego Funduszu Zdrowia mieszkańcom gminy zapewniają:

1. Przychodnia Zespołu Lekarzy Rodzinnych S.C. „Zdrowie Rodziny”, ul. II Armii W. Polskiego 4a.
2. Ośrodek Medycyny Środowiskowo - Rodzinnej Sep - Med, ul. II A.W.Polskiego 4/16.
3. Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Obornikach (Rogoźno, ul. Fabryczna 5): w tym Poradnia Chirurgii Urazowo - Ortopedycznej.)
4. Transport sanitarny – Obst Technika, ul. Fabryczna 5a (Pogotowie Ratunkowe Rogoźno)
5. Specjalistyczna Położniczo – Ginekologiczna Praktyka Lekarska, ul. II A.W. Polskiego 4a
6. NSZOZ EWMED – Gabinet diabetologii, ul. II A.W.Polskiego 4a
7. Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej „Artus” Zakład Fizjoterapii, ul. II A.W. Polskiego 4a
8. Ośrodek Medycyny Szkolnej „Zdrowa Szkołka”, ul. Seminariałna 16
9. Indywidualna Praktyka Stomatologiczna Teresa Kaszkowiak – Szamkuć, ul. Fabryczna 4a
10. Indywidualna Praktyka Stomatologiczna Halina Drzymała – Gendek, ul. Kościuszki 57
11. Indywidualna Specjalistyczna Praktyka Lekarska Alina Migas Korybalska, Parkowo 99
12. Niepubliczny Zakład Podstawowej i Specjalistycznej Opieki Zdrowotnej „ Artmed”, Pl.Powstańców Wlkp. 12a
13. N.Z.O.Z. Stomatologia Jawadent – Szmidt, W.Poznańska 28
14. Laboratorium Analiz Medycznych, ul. II Armii W. Polskiego 4a
15. Specjalistyczny Gabinet Okulistyczny „WEGA”, ul. W.Poznańska 18
16. Zakład Optyczny „ Optyk”, Rynkowa 10
17. Pracownia rentgenodiagnostyki - Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej-placówka terenowa w Rogoźnie, ul. II. A.W. Polskiego 4.
18. Zespół Gabinetów Lekarza Rodzinnego i Lekarzy Specjalistów „ Hipokrates”, Parkowo 99

Ponadto w ramach NFZ mieszkańcy gminy mogą skorzystać ze świadczeń w oddziale/ośrodku rehabilitacyjnym dla uzależnionych od substancji psychoaktywnych w:

19. NZOZ Wielkopolskie Centrum Pomocy Bliźniemu Monar – Markot, Rożnowice 33

20. Ośrodek Rehabilitacyjno – Readaptacyjny NZOZ „ Monar” , Rożnowice 34

Przychodnia Zespołu Lekarzy Rodzinnych s.c. " Zdrowie Rodziny" jest największym na terenie gminy od 1 stycznia 1999 roku niepublicznym zakładem opieki zdrowotnej, realizującym świadczenia medyczne w ramach kompetencji lekarza rodzinnego na mocy podpisanej z Narodowym Funduszem Zdrowia umowy. Przychodnia ta prowadzi gabinety lekarskie, gabinet zabiegowy, EKG i pracownię USG a także kontraktuje świadczenia z zakresu badań pomocniczych dla potrzeb lekarza rodzinnego z: laboratorium analitycznym mgr K: Januszewskiej, pracownią gastrokopową lek. T. Bocińskiego w Wągrowcu, RTG.

Działalność lekarzy związanych kontraktami z Narodowym Funduszem Zdrowia uzupełniają gabinety prywatne znajdujące się na terenie miasta. Dotyczy to przedstawionych poniżej specjalności:

1. Ginekologia – 2 gabinety: ul. Różana 39 i ul. W. Poznańska 18
2. Neurologia, ul. W. Poznańska 18
3. Dermatologia, ul. W. Poznańska 18
4. Okulistyka, ul. W. Poznańska 18
5. Gabinet – Badania Profilaktyczne Pracowników, ul. Krótka 6
6. Laryngologia, ul. Nowa 1

Mieszkańcy miasta mogą zaopatrywać się w leki w 4 aptekach:

- Apteka Leków Gotowych" Pod Orłem" przy ul. W. Poznańskiej
- Apteka Leków Gotowych przy Placu Powstańców Wielkopolskich
- Apteka Leków Gotowych "Św. Wita" przy ul. II AWP 4a.
- Apteka „ Niezwykła” na Os.Przemysława II 3

2.2. Sfera Społeczna

2.2.1. System pomocy społecznej w gminie.

W myśl ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej - pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwycięzenie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne środki, możliwości i uprawnienia. Pomoc społeczną organizują organy administracji rządowej i samorządowej, współpracując w tym zakresie

z organizacjami społecznymi, Kościołem Katolickim, innymi kościołami, związkami wyznaniowymi, fundacjami, stowarzyszeniami, pracodawcami oraz osobami fizycznymi i prawnymi.

Celem pomocy społecznej jest zaspokajanie niezbędnych potrzeb życiowych osób i rodzin oraz umożliwienie im bytowania w warunkach odpowiadających godności człowieka. Pomoc społeczna powinna w miarę możliwości doprowadzić do życiowego usamodzielnienia osób i rodzin oraz ich integracji ze środowiskiem. Rodzaj, forma i rozmiar świadczenia powinny być odpowiednie do okoliczności uzasadniających udzielenie pomocy. Świadczenie pomocy społecznej powinno służyć również umacnianiu rodziny. Potrzeby osoby i rodziny korzystającej z pomocy, powinny zostać uwzględnione, jeżeli odpowiadają celom i możliwościom pomocy społecznej.

Ustawowe zadania pomocy społecznej na terenie Gminy, wypełnia Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Rogoźnie. Ośrodek jest jednostką organizacyjną i budżetową Gminy, realizującą zadania administracji rządowej i samorządowej z zakresu pomocy społecznej. Bieżące funkcjonowanie Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej zapewniają środki finansowe z budżetu gminy oraz środki z budżetu państwa.

Do zadań Ośrodka w zakresie pomocy społecznej należy :

- Tworzenie warunków organizacyjnych funkcjonowania pomocy społecznej, w tym rozbudowę niezbędnej infrastruktury socjalnej,
- Analiza i ocena zjawisk rodzących zapotrzebowanie na świadczenia pomocy społecznej,
- Przyznawanie i wypłacanie przewidzianych ustawą świadczeń,
- Pobudzanie społecznej aktywności w zaspokajaniu niezbędnych potrzeb życiowych osób i rodzin,
- Praca socjalna, rozumiana jako działalność zawodowa, skierowaną na pomoc osobom i rodzinom we wzmocnieniu lub odzyskaniu zdolności do funkcjonowania w społeczeństwie oraz na tworzeniu warunków sprzyjających temu celowi.

Pomocy społecznej na zasadach określonych w ustawie udziela się osobom i rodzinom, w szczególności z powodu:

- 1) ubóstwa;
- 2) sieroctwa;

- 3) bezdomności;
- 4) bezrobocia;
- 5) niepełnosprawności;
- 6) długotrwałej lub ciężkiej choroby;
- 7) przemocy w rodzinie;
- 7a) potrzeby ochrony ofiar handlu ludźmi
- 8) potrzeby ochrony macierzyństwa lub wielodzietności;
- 9) bezradności w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzenia gospodarstwa domowego, zwłaszcza w rodzinach niepełnych lub wielodzietnych;
- 10) braku umiejętności w przystosowaniu do życia młodzieży opuszczającej całodobowe placówki opiekuńczo-wychowawcze;
- 11) trudności w integracji osób, którzy uzyskali w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą;
- 12) trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego;
- 13) alkoholizmu lub narkomanii;
- 14) zdarzenia losowego i sytuacji kryzysowej;
- 15) klęski żywiołowej lub ekologicznej.

W ostatnich latach obserwujemy spadek stałego odsetka mieszkańców Gminy Rogoźno korzystających z instytucjonalizowanej pomocy społecznej. Niemniej jednak w obszarze socjalnego zainteresowania Ośrodka nadal pozostaje liczna grupa osób i rodzin, w których nakładające się dysfunkcje oraz pokoleniowe dziedziczenie biedy, czynią je stałymi odbiorcami wymagającymi złożonych działań socjalnych.

Tabela nr 6 przedstawia, liczbowo i procentowo, osoby korzystające z pomocy społecznej w latach 2004-2007. Jak widać procentowy udział ludzi korzystających ze świadczeń pomocy do ogólnej liczby mieszkańców nie przekroczył 37 %. Najwyższy był w 2004r. i wynosił 36,24 %, a najniższy w roku 2007 i wynosił 13,74. Widoczna tendencja malejąca w tym zakresie wynika z ogólnej poprawy sytuacji materialnej wielu rodzin, większej mobilności osób na rynku pracy, coraz bogatszej oferty pracy Powiatowego Urzędu Pracy, ale także ze zmieniającego się prawa ustawowo dającego bądź ograniczającego uprawnienia do świadczeń z pomocy społecznej. Nie mniejszą rolę w tym obszarze ma wnikliwa diagnoza indywidualnych potrzeb osób i rodzin a także permanentnie poprawiająca się jakość świadczonej pracy socjalnej z klientem ukierunkowanej na samopomoc, samodzielność, globalnie pojętą aktywność. Analiza

poniższej tabeli wskazuje ewidentny, przeszło 50 % spadek osób korzystających z pomocy w roku 2006 w stosunku do 2004. Na powyższe zasadniczo wpływ miały sygnalizowane wcześniej przesłanki ale także modelowa polityka prowadzenia indywidualnych spraw mieszkańców Ośrodków MONAR-u i MARKOT-u ograniczająca rolę tut. Ośrodka Pomocy Społecznej do sporządzenia wywiadu i przesłania dokumentacji do właściwego innego Ośrodka celem rozpatrzenia spraw. W miejscu, Ośrodek jedynie rozpatruje i przyznaje pomoc w szczególnie uzasadnionych przypadkach.

Tabela nr 6. Liczba osób korzystających z pomocy społecznej w latach 2004-2007

Lata	2004	2005	2006	2007
Liczba mieszkańców	17.763	17.829	17.810	17.883
Liczba korzystających z pomocy	6.437	5.284	2.880	2.457
% korzystających z pomocy do liczby mieszkań	36,24	29,64	16,17	13,74

Źródło: Dane statystyczne GOPS w Rogoźnie

W tabeli nr 7 przedstawione zostały powody przyznania pomocy społecznej w latach 2004-2007.

Tabela nr 7. Powody trudnej sytuacji życiowej mieszkańców gminy w latach 2004-2007

Powody trudnej sytuacji życiowej	2004	2005	2006	2007
Ubóstwo	697	603	598	495
Sieroctwo	1	0	0	0
Bezdomność	43	71	113	100
Potrzeba ochrony macierzyństwa	40	109	75	54
Bezrobocie	533	459	436	367

Bezradność w sprawach opiekuńczo-wych. oraz prowadzenia gospodarstwa domowego	Rodziny Niepełne	96	90	91	103
	Rodziny wielodzietne	116	55	43	39
Niepełnosprawność		193	220	219	212
Długotrwała choroba		339	339	298	333
Alkoholizm		21	39	50	60
Narkomania		8	21	22	11
Trudności w przystosowaniu do życia po opuszczeniu zakładu karnego		18	16	22	29
Kłęska żywiołowa lub ekologiczna		112	0	0	0
Zdarzenie losowe		9	5	4	9

Źródło: Dane statystyczne GOPS w Rogoźnie

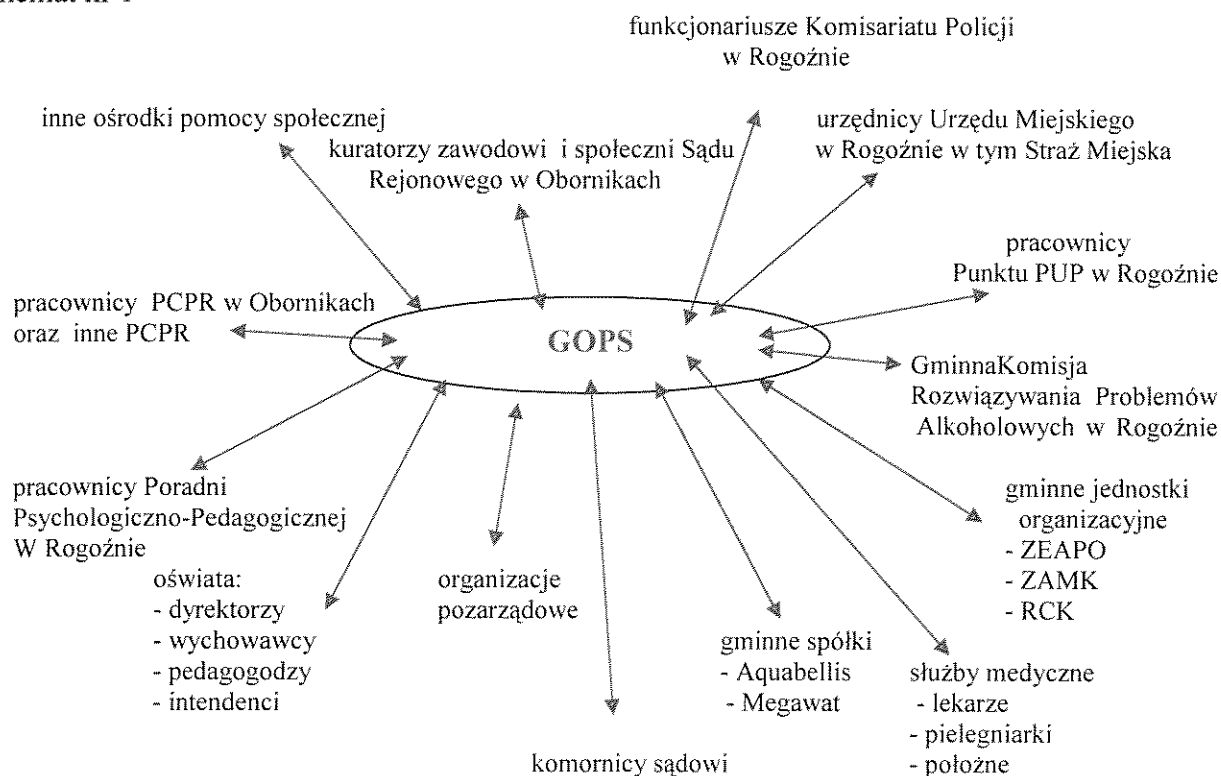
Analiza danych zawartych w tabeli nr 7 wskazuje, iż dominującymi problemami społecznymi jest Ubóstwo, Bezrobocie, Długotrwała choroba i Niepełnosprawność. Dysfunkcje te na przestrzeni analizowanego okresu zachowały dość stałą dynamikę, którą najwyraźniej obrazuje Niepełnosprawność i Długotrwała Choroba. Od roku 2004 obserwujemy zmniejszające się ilości prowadzonych postępowań, w których dominującymi dysfunkcjami jest Ubóstwo i Bezrobocie. Tendencja wzrostowa widoczna w zakresie spraw, w których dominuje Alkoholizm, Narkomania, Bezdomność czy Trudność w przystosowaniu do życia po opuszczeniu zakładu karnego związana jest z obsługą merytoryczną Wielkopolskiego Centrum Pomocy Bliźniemu w Rożnowicach i Gościejewie oraz Ośrodka Monar w Rożnowicach ale także z coraz lepszą współpracą na poziomie - pracownik socjalny Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej a Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

Liczba osób, które dotknięte są skutkami bezrobocia, jak z danych PUP w Obornikach wynika, zmniejsza się, czego potwierdzenie znajdujemy w danych zawartych w tabeli nr 8 tego opracowania. Nadal jednak bezrobocie jest dominującą przyczyną w związku z którą mieszkańcy wnioskuje o pomoc z systemu pomocy społecznej. Jest ono nadal przyczynkiem do pogłębienia się już i tak złej sytuacji w wielu rodzinach. Liczba osób, które dotknięte są skutkami bezrobocia w latach 2003-2007 zmniejszyła się. Nie mniej jednak nadal utrzymujący się, dość stały procent bezrobotnych kobiet wskazuje, iż w tym zakresie konieczne są działania aktywizujące ale także inne działania powodujące napływ ofert pracy dla kobiet.

Ponadto analiza danych statystycznych GOPS wskazuje, iż wskaźnik liczby wniosków składanych przez osoby, dla których jedynym źródłem utrzymania jest renta, emerytura, zasiłek stały lub renta socjalna, po raz pierwszy korzystających z pomocy socjalnej od 2006 roku jest zdecydowanie wyższy niż w roku 2005 i wcześniej.

W wykonaniu swoich zadań Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej współpracuje z wieloma instytucjami, organizacjami i osobami fizycznymi co obrazuje poniższy schemat:

Schemat nr 1

2.2.2. Problemy społeczne występujące na terenie gminy Rogoźno oraz sposoby ich rozwiązywania.

Zachodzące w ostatnich latach w Polsce zmiany ustrojowe, społeczno-gospodarcze miały wpływ na społeczeństwo Gminy Rogoźno. Podobnie jak w całym kraju gmina nie ustrzegła się negatywnych ich następstw.

Zjawiskami negatywnymi szczególnie odczuwalnymi w ostatnich latach był wzrost bezrobocia, który zdecydowanie obniżył stopę życiową znacznej części ludności. W okresie ostatnich jednak dwóch lat obserwujemy spadek liczby bezrobotnych - zarejestrowanych osób na co m.in. wpływ miała prowadzona polityka Powiatowego Urzędu Pracy w Obornikach ukierunkowana, w myśl standardów i specyfiki jednostki, na rozwój aktywizacji zawodowej m.in. poprzez aktywne pośrednictwo pracy. Poza tym niewatpliwie innym czynnikiem obniżającym stopę bezrobocia była także migracja i emigracja za pracą.

Dominującymi problemami społecznymi, z którymi najczęściej borykają się mieszkańcy gminy Rogoźno jest: bezrobocie zwłaszcza kobiet, dysfunkcyjność rodzin, ograniczona, specjalistyczna oferta dla osób starszych oraz niepełnosprawnych.

1. Bezrobocie.

Bezrobocie – to zjawisko towarzyszące gospodarce rynkowej. Oznacza brak pracy zarobkowej dla osób zdolnych do pracy i gotowych w każdej chwili ją podjąć. Rozmiary i cechy stawiają bezrobocie w rzędzie najważniejszych i najtrudniejszych do rozwiązania problemów ekonomicznych, politycznych i społecznych. Bezrobocie jest w gminie Rogoźno zjawiskiem, które dotyka dość szerokie kręgi społeczne. Skutki społeczne, które powoduje są trudne do oszacowania, bowiem zjawisko to, choć bezpośrednio dotyka osobę pozostającą bez pracy, to również, w sposób pośredni degraduje rodziny tych osób. Strata pracy, przejście na zasiłek, z kolei jego utrata i potrzeba korzystania z pomocy społecznej prowadzi do ubóstwa ze wszystkimi tego konsekwencjami. Bezrobocie burzy klimat życia rodzinnego. Wpływa destrukcyjnie na pełnienie przez rodzinę jej podstawowych funkcji, na realizację określonych zamierzeń, zadań i planów życiowych. Najbardziej bolesnym aspektem bezrobocia jest zagrożenie

bezpiecznej egzystencji własnej rodziny. Brak pracy ma nie tylko negatywny wpływ na ekonomiczną funkcję rodziny, ale też na sferę psychiki. Powoduje jej szybką degradację, potęguje biedę i rozszerza sferę ubóstwa.

Miarą bezrobocia jest stopa bezrobocia, która jest relacją liczby zarejestrowanych bezrobotnych do zasobu siły roboczej lub do liczby ludności w wieku produkcyjnym. W 2007 roku na terenie Gminy Rogoźno zarejestrowano 695 bezrobotnych, co przy liczbie mieszkańców 17.883 stanowi około 3,89 % ludności. Koniecznie w ocenie tego zjawiska należy wziąć pod uwagę bezrobocie ukryte, – czyli osoby bezrobotne nie zarejestrowane w urzędzie pracy a także osoby biernie zawodowo pozostające w gospodarstwach domowych, osoby niewykwalifikowane. Ponadto należałoby ocenić liczbę osób pracujących nielegalnie, tak w kraju jak i za granicą państwa a zarejestrowanych jako bezrobotni.

Statystyki powiatowe - Powiatu Obornickiego na koniec 2007r. podają, iż w PUP zarejestrowanych było 1701 osób, z czego 695 osób z Gminy Rogoźno, co stanowi 40,86 %. Z ogólnej liczby bezrobotnych mieszkańców naszej Gminy, tylko 76 osób posiadało prawo do zasiłku dla bezrobotnych (dane statystyczne z Powiatowego Urzędu Pracy w Obornikach).

Analizując tabelę nr 8 należy zwrócić uwagę przede wszystkim na % udział kobiet w ogólnej liczbie osób bezrobotnych. Kobiety w 2007r. stanowiły ponad 72 % z ogółu bezrobotnych (w województwie wielkopolskim 65,75%). Ponadto stosunkowo niska jest liczba osób bezrobotnych z prawem do zasiłku w stosunku do całkowitej liczby bezrobotnych. Wskazuje ona na dużą liczbę osób pozostających przynajmniej teoretycznie bez środków do życia, poza tym może sugerować brak aktywności zawodowej.

Tabela nr 8. Bezrobotni w Gminie

Bezrobotni	2003	2004	2005	2006	2007
Liczba ogółem	1520	1480	1312	991	695
Bezrobotne kobiety	813	843	753	688	505
Z prawem do zasiłku	367	341	149	Brak danych	76
Kobiety z prawem do zasiłku	148	160	64	Brak danych	40

Źródło: Dane statystyczne Powiatowego Urzędu Pracy w Obornikach

Tabela nr 9 obrazuje okres pozostawania bez pracy bezrobotnych w Gminie Rogoźno. Na pierwsze miejsce wysuwają się bezrobotni pozostający do 12 miesięcy bez pracy oraz powyżej 24 miesięcy. Stąd można wnioskować, że najtrudniej bezrobotnemu jest znaleźć pracę w pierwszym i później powyżej 2 lat pozostawania bez pracy. Tendencja ta utrzymuje się na przestrzeni ostatnich lat. Jest to sytuacja niepokojąca, ponieważ w 2006 roku 278 bezrobotnych pozostawało bez zatrudnienia przez okres dłuższy niż 2 lata. Jest to bezrobocie o charakterze długoterminowym, szczególnie niebezpieczne dla bezpieczeństwa społecznego bezrobotnych. Osoby te zwykle mają nikłe szanse na znalezienie pracy na obecnym rynku pracy.

Tabela nr 9. Okres pozostawania bez pracy bezrobotnych w Gminie Rogoźno

Czas pozostawania bez pracy	2004	2005	2006
Do 12 miesięcy	782	681	519
Od 13-24 miesięcy	278	273	197
Powyżej 24 miesięcy	420	358	278

Źródło: Dane statystyczne Powiatowego Urzędu Pracy w Obornikach

Osoby długotrwale bezrobotne są szczególnie trudną grupą klientów dla pracowników pomocy społecznej, gdyż utraciły one nadzieję na znalezienie pracy, pogodziły się ze swoją sytuacją, a tym samym nie mają motywacji do podejmowania jakichkolwiek działań. Zwykle są to osoby żądające wciąż nowych świadczeń bez podejmowania prób poprawy swojej sytuacji życiowej, uzależnione od pomocy społecznej. Następstwem bezrobocia może być również utrata mieszkania z przyczyn ekonomicznych.

Analizując dane powyższych tabel oraz tabeli 9, można wyciągnąć wnioski, że bezrobotni Gminy Rogoźno, to niestety głównie ludzie młodzi. Stan taki nie rokuje dobrze na przyszłość, gdyż skutki takiej sytuacji mogą być długofalowe, wywołujące negatywne implikacje w sferze ekonomicznej i psychospołecznej.

Tabela nr 10. Wiek bezrobotnych w Gminie Rogoźno

Wiek bezrobotnych	2004	2005	2006
18-24 lat	377	318	226
25-34 lat	385	344	260
35-44 lat	354	311	216
45-54 lat	324	297	245
55-59 lat	37	40	42
60-64 lat	3	2	5
Razem	1480	1312	994

Źródło: Dane statystyczne Powiatowego Urzędu Pracy w Obornikach

Obecnie panuje przekonanie, że warunkiem stabilizacji socjalnej jest odpowiednie wykształcenie, które umożliwi znalezienie pracy jak również daje szanse rozwoju społeczeństwa. Jako że wykształcenie jest jednym z istotniejszych wskaźników obrazujących strukturę społeczną istotne wydają się informacje zawarte w tabeli 11, które potwierdzają rolę wykształcenia w stosunku do możliwości znalezienia pracy, gdyż większość bezrobotnych to ludzie z wykształceniem policealnym i średnim zawodowym, zasadniczym zawodowym a zwłaszcza gimnazjalnym i podstawowym. Wartości liczbowe dla poszczególnych poziomów wykształcenia na przełomie lat 2004-2006 są zbliżone. Zdecydowany spadek liczby osób bezrobotnych z wykształceniem zasadniczym zawodowym ale i gimnazjalnym i podstawowym widoczny jest w 2006r. Trudno przypuszczać, czy parametry te w najbliższym czasie ulegną zmianie.

Tabela nr 11. Wykształcenie bezrobotnych w Gminie Rogoźno

Wykształcenie	2004	2005	2006
Wyższe	32	35	31
Policealne i średnie zawodowe	313	287	249
Średnie ogólnokształcące	56	65	59
Zasadnicze zawodowe	497	418	299
Gimnazjalne i podstawowe	582	507	356

Źródło: Dane statystyczne Powiatowego Urzędu Pracy w Obornikach

Z informacji zawartych w tabelach, nasuwają się wnioski o charakterze bezrobocia na terenie gminy Rogoźno. Po pierwsze bezrobocie, jak w całym kraju, zawsze prowadzi do obniżenia standardu życia, powoduje pojawienie się negatywnych skutków w postaci poczucia krzywdy, izolacji, wpływając na zwiększenie agresji i zachowań patologicznych. Jeśli dotyka jednostki, sprzyja stanom depresyjnym, bezsilności, rozwojowi uzależnień. Te wszystkie zjawiska powodują, że bezrobotny traci poczucie bezpieczeństwa.

Niepokojący jest jednak fakt bezrobocia o charakterze rodzinnym, gdzie całe rodziny pozostają bez pracy, żyjąc w pewnym „zawieszeniu”, bez perspektyw na poprawę bytu. Co więcej często bezrobotni ci oczekują pomocy wyłącznie z otoczenia, nie czyniąc samemu nic, by poprawić swoją sytuację. Autorytet rodziców w takich rodzinach jest zachwiany, powodując wtórnie zachwianie systemu wartości młodych ludzi. Głębokość zmian w rodzinie spowodowanych bezrobociem zależy w dużej mierze od struktury rodziny, jej fazy rozwoju, statusu społecznego, stanu zagospodarowania materialnego, kondycji zdrowotnej członków rodziny oraz środowiska lokalnego. Bezrobocie rodziców dla dzieci i młodzieży kończącej pewien etap edukacji niejednokrotnie oznacza zmianę i ograniczenie planów dalszego kształcenia, obniżanie ich aspiracji edukacyjnych, zahamowanie rozwijania ich uzdolnień w drodze dalszej nauki czy zajęć dodatkowych. Z powodu trudnej sytuacji materialnej rodziny, dzieci popadają w sytuacje konfliktowe w szkole z wychowawcami i nauczycielami oraz innymi uczniami. Odbija się to wszystko bardzo silnie na postawach dzieci i młodzieży, na ich zachowaniu oraz wartościowaniu zjawisk i osób.

Z uwagi na ważność problemu jakim jest bezrobocie nie można poprzestać na niedostatecznym wsparciu finansowym. Należy dążyć do podejmowania różnorodnych działań aktywizujących zawodowo tą grupę osób, aby w efekcie umożliwić im powrót na rynek pracy.

Walka z bezrobociem wymaga działań nakierowanych nie tylko na podjęcie pracy przez grupy osób bezrobotnych, ale także na wykreowanie konstruktywnych nawyków w zakresie poruszania się na rynku pracy. Szansą na zmniejszenie bezrobocia oraz jego skutków jest utworzenie w gminie Rogoźno systemu przeciwdziałania wykluczeniu społecznemu dla wszystkich narażonych grup społecznych (w tym osób bezrobotnych) wykorzystując instrumenty aktywnej integracji. Jedną z form wsparcia osób

bezrobotnych może być utworzenie w gminie Klubów Integracji Społecznych, których celem byłaby realizacja działań umożliwiających udzielenie indywidualnym osobom oraz ich rodzinom pomocy w odbudowaniu i podtrzymywaniu umiejętności uczestnictwa w życiu społeczności lokalnej, w powrocie do pełnienia ról społecznych w miejscu zamieszkania oraz podniesienia kwalifikacji zawodowych jako wartości na rynku pracy (zgodnie z ustawą o zatrudnieniu socjalnym z 13 czerwca 2003 roku (Dz. U. nr 122 poz. 1143 z późn. zm.). Zajęcia w klubie stworzyłyby także możliwość integracji ze społecznością lokalną, aktywizowałyby osoby bezrobotne do rozwiązywania własnych problemów, okoliczna ludność miałaby możliwość nabycia umiejętności korzystania z nowych technologii informatycznych dla efektywnego poruszania się po rynku pracy, edukacji, zdobywania informacji o możliwości kształcenia, a także korzystania z różnych form pomocy oferowanych przez Powiatowy Urząd Pracy.

2. Dysfunkcyjność rodzin.

Rodzina jest podstawową grupą społeczną, która wywiera decydujący wpływ na rozwój psychofizyczny dzieci, ich działania i zachowania. Dzieci, w kręgu rodzinnym, formułują swe postawy, kształtują sposób bycia ustalają normy moralne. Zdarzają się jednak sytuacje, że w rodzinach pojawiają się czynniki destrukcyjne, które są przyczyną różnych konfliktów wewnątrz rodzinnych. Powodują one u dzieci poczucie zagrożenia, niepewności, zakłócają ich równowagę psychiczną. Każde zaburzenie opiekuńczo-wychowawczej funkcji rodziny stanowi niebezpieczeństwo nie tylko dla rozwoju i wychowania dziecka, ale może powodować dezorganizację społeczną wielu środowisk i grup lokalnych. To rodzina w pierwszej kolejności wprowadza młodą generację w krąg szerokich kontaktów społecznych. Daje poczucie bezpieczeństwa, kształtuje postawy dzieci, stosunek do świata wartości oraz odpowiada za wychowanie dzieci i przygotowanie ich do dorosłego życia. Zaspokajanie podstawowych potrzeb rozwojowych dziecka jest tylko możliwe w rodzinie o prawidłowej strukturze i atmosferze gwarantującej poczucie stabilności i bezpieczeństwa.

Przeobrażenia w otaczającym świecie powodują zmiany w strukturze i funkcjach rodziny co nie jest bez znaczenia dla procesu wychowania. Taka sytuacja powoduje, że znaczna grupa rodzin ma trudności w przystosowaniu się do nowej rzeczywistości.

Bezrobocie a więc zmiany ekonomiczno-gospodarcze, frustracja i napięcie w rodzinach, pogłębiająca się patologia, alkoholizm, rozkład rodziny oraz nie zawsze dobre metody wychowawcze w rodzinie i szkole powodują, że dzieci i młodzież mają coraz większe trudności w przystosowaniu społecznym. Wszystko to wpływa negatywnie na proces wychowawczy, a młodzież i dzieci szukają nowych, skutecznych rozwiązań w zaspokajaniu własnych potrzeb nie zawsze akceptowanych społecznie oraz przez kodeks prawny, etyczny bądź obyczajowy.

Rodzina bardzo często napotyka na liczne trudności uniemożliwiające prawidłowe wypełnianie podstawowych jej funkcji.

Dysfunkcje najczęściej wynikają z :

- trudnych warunków mieszkaniowych i materialnych, które rzutują na zaspokajanie podstawowych potrzeb biologicznych, rozwojowych i wychowawczych,
- bezradności w sprawach opiekuńczo-wychowawczych wynikającej z wielodzietności rodziny lub niepełnej rodziny,
- braku umiejętności wychowawczych rodziców,
- alkoholizmu,
- przemocy w rodzinie.

Jednym z głównych problemów dla rodzin naszej gminy jest bezrobocie, przy czym znaczna część osób nie ma uprawnień do świadczeń w formie zasiłków dla bezrobotnych. Powoduje to coraz niższy poziom życia oraz większe współzależnienie dzieci od problemów swoich rodziców i zaniedbań wychowawczo-środowiskowych. Dotyczy to głównie rodzin najuboższych o niskim poziomie wykształcenia a także wielodzietnych i niepełnych.

Zjawiskiem wtórnym są też występujące niejednokrotnie anomalie, w tym głównie alkoholizm, przemoc, rzadziej narkomania, które powodują niewydolność wychowawczą rodzin.

Profilaktyka i rozwiązywanie problemów uzależnień: alkoholowych i narkomanii oraz przeciwdziałanie przemocy domowej w gminie Rogoźno

Jedną z grup dysfunkcyjnych, która objęta jest pomocą Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej stanowią osoby uzależnione od alkoholu. Nadużywanie alkoholu stanowi dziś jeden z poważniejszych problemów, jego rozmiar i niszczyielskie działanie daje się zaobserwować wśród podopiecznych pomocy społecznej.

Z problemem nadużywania alkoholu pracownicy socjalni spotykają się od wielu lat, niepokojącym jest jednak fakt wzrastania liczby osób uzależnionych od alkoholu i obniżania wieku inicjacji alkoholowej. Smak alkoholu zna 90,2 % gimnazjalistów klas trzecich oraz 94,8 % uczniów klas drugich szkół ponadgimnazjalnych. (dane: Picie alkoholu przez młodzież – Prezentacja najważniejszych wniosków z badań ESPAD, PARPA 2008)

Problem nadużywania alkoholu przez klientów pomocy społecznej jest bardzo skomplikowany, ponieważ obok alkoholizmu występują również zaburzenia komunikacji między członkami rodziny, bieda, bezrobocie, problemy wychowawcze i zdrowotne, inne uzależnienia, wchodzenie w konflikt z prawem. Zjawisku nadużywania alkoholu często towarzyszy zjawisko przemocy fizycznej i psychicznej stosowanej zarówno wobec dorosłych jak i dzieci. Praca z zaburzonymi klientami GOPS jest bardzo trudna, długotrwała i często skazana na niepowodzenie. Pomocą w pracy z alkoholikami pracownikom socjalnym przychodzą Kuratorzy Sądowi oraz Gminna Komisja ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. W celu usprawnienia pomocy rodzinom, w których występuje przemoc policja oraz ośrodki pomocy społecznej stosują procedurę niebieskich kart.

Podstawą prawną działań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów uzależnień oraz przemocy domowej są ustawy o: wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi; przeciwdziałaniu narkomanii; przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie; o zatrudnieniu socjalnym; ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych.

Realizacja tych zadań prowadzona jest w gminie Rogoźno w postaci „Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych” oraz „Gminnego

Programu Przeciwdziałania Narkomanii”, uchwalanych corocznie przez Radę Miejską w Rogoźnie.

I. W ramach „Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych” prowadzony jest Punkt Informacyjno-Konsultacyjny ds. Uzależnień i Przemocy, w którym udzielana jest pomoc w różnych formach:

- porady i konsultacje prawne, psychologiczne i pedagogiczne;
- dyżury AA;
- terapia indywidualna i grupowa;
- grupy wsparcia, samopomocowe.

Ponadto w Rogoźnie działa Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, która zajmuje się m.in. orzekaniem o konieczności leczenia, motywowaniem do leczenia, ustalaniem miejsca i terminu leczenia.

Ponadto GKRPA zajmuje się opiniowaniem programów profilaktycznych, organizowaniem szkoleń i konferencji, analizowaniem stopnia realizacji programów profilaktycznych.

Komisja **współdziała z następującymi instytucjami:**

Prokuraturą (Wągrowiec, Oborniki), sądami (Wągrowiec, Oborniki), kuratorami sądowymi, społecznymi i biegłymi, ośrodkami pomocy społecznej, policją, placówkami służby zdrowia, placówkami oświatowymi, parafiami.

W ramach Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych realizowane są poniższe zadania:

- udzielanie pomocy rodzinom, w których występował problem uzależnień i przemocy domowej;
- prowadzenie zajęć profilaktycznych, alternatywnych i edukacyjnych dla dzieci i młodzieży we wszystkich placówkach oświatowych: szkołach podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych;
- kontrola przestrzegania obrotu napojami alkoholowymi, zakazu reklamy, a także działań prewencyjnych, w tym: Policji, Straży Miejskiej;

- wspieranie w formie dotacji instytucji i stowarzyszeń, którym gmina powierzyła realizację zajęć dla dzieci i młodzieży, szczególnie zajęć promujących zdrowy styl życia;
- Inne zadania, jak: szkolenia dla nauczycieli, pracowników socjalnych, kuratorów sądowych i innych osób zaangażowanych w realizację GPP i RPA

II. W ramach **Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii** prowadzone są różne typy działalności:

- 1) terapeutyczna i rehabilitacyjna dla osób uzależnionych od narkotyków;
- 2) poradnictwo i konsultacje prawne i psychologiczne dla rodzin mających problemy z osobą uzależnioną od narkotyków;
- 3) grupy wsparcia;
- 4) informacyjna, edukacyjna i szkoleniowa w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i nauczycieli;
- 5) profilaktyczna – w ramach której organizowane są imprezy dla środowiska lokalnego, promującą zdrowy styl życia („Sierpień miesiącem trzeźwości”);
- 6) prowadzono dodatkowe patrole policji i straży miejskiej mające na celu zlokalizowanie środowisk zagrożonych narkomania;
- 7) prowadzono szkolenia dla kuratorów sądowych, wychowawców, nauczycieli w zakresie programu ART. i zakupiono podręczniki do pracy z dziećmi i młodzieżą;
- 8) wspieranie działań profilaktycznych, skierowanych do dzieci i młodzieży ze środowisk zagrożonych takich jak: zajęcia sportowe, wycieczki, akcja letnia; zajęcia promujące zdrowy styl życia bez środków psychoaktywnych (wycieczki m.in. na basen, do kina, do zoo, dożywianie dla grup wsparcia);
- 10) warsztaty (psychologiczne, trening umiejętności prospołecznych)

Przemoc w rodzinie

Przemoc w rodzinie jest jednym z częstszych problemów społecznych. Stanowi wynik nękających społeczeństwo kryzysów. Duże znaczenie ma bezrobocie, uzależnienie, które przyczyniają się do narastania agresji w rodzinie. Niestety

przestępstwa o charakterze przemocy w rodzinie to przypadki niedostępne dla oczu innych ludzi. Jest to ciągle jeszcze kłopotliwy temat dla wszystkich.

W odnotowanych przez policję przypadkach przestępstw przemoc w rodzinie to 71 (2006r.) przypadków rocznie w gminie Rogoźno. Dane te nie obrazują całego problemu, ponieważ z różnych przyczyn poszkodowani nie zgłaszają domowych zająć. Szczególnie, że przemoc w rodzinie nadal pozostaje w sferze wstydu, strachu, niedomówień, często nawet przyzwolenia społecznego, izolowania się środowiska sąsiedzkiego z powodu niechęci do poświadczania zdarzeń w Sądzie. Poza tym nadal panuje niewiedza, dotycząca możliwości pomocy osobom pokrzywdzonym.

W większości sprawcami przemocy w rodzinie są alkoholicy, którzy pod wpływem alkoholu wszczynają awantury i konflikty w rodzinie. W stosunku do ofiar przemocy stosuje się między innymi:

- nadzór kuratorów sądowych
- leczenie uzależnień
- specjalistyczną pomoc w ośrodkach terapeutycznych
- opiekę i nadzór nad dziećmi z rodzin patologicznych
- wsparcie psychologiczne skierowane do ofiar przemocy.

Działania te leżą przede wszystkim w gestii policji oraz pracowników socjalnych.

Ubóstwo

Problem ubóstwa i przedstawianie tego zjawiska wydaje się szczególnie trudne, ponieważ w ustawie o pomocy społecznej nie uregulowano jednoznacznie na jakiej podstawie określić to zjawisko w rodzinie. Stanowiska w tej sprawie są rozbieżne z uwagi na subiektywne odczucia dotyczące tego problemu przez klientów pomocy społecznej oraz pracowników socjalnych. Nie zawsze nie przekroczenie kryterium dochodowego rodziny wskazuje, na jej ubóstwo. Jednak ze statystycznego punktu widzenia rozwiązanie takie byłoby najwłaściwsze, ponieważ określałoby ilość rodzin, których dochody nie przekraczają pewnego progu dochodowego określonego ustawą i byłyby to wszystkie rodziny korzystające z pomocy społecznej oprócz rodzin korzystających ze specjalnych form udzielania pomocy społecznej. Drugim rozwiązaniem może być kwalifikowanie zjawiska ubóstwa w rodzinach przez pracownika socjalnego, co byłoby najwłaściwszym sposobem określania go dla celów pomocy

społecznej. Należy przy tym zauważyć, że pewne rodziny, będąc według pracownika w stanie ubóstwa, nie są w stanie faktu takiego potwierdzić, gdyż ich zdaniem radzą sobie i jest im tak dobrze. Z drugiej strony występują i takie rodziny, które nie wykazując własnych dochodów potwierdzają własny stan ubóstwa, w którym tak naprawdę nie istnieją.

Problemy opiekuńczo-wychowawcze w rodzinach

Rodzina jest podstawową komórką społeczną istniejącą od najdawniejszych czasów. Jest grupą, która utrzymuje ciągłość biologiczną społeczności ludzkiej i najważniejszą instytucją przekazującą dziedzictwo kulturowe szerszych grup. Spełnia szereg funkcji tj. prokreacyjną, organizacyjną, społeczną, ekonomiczną, kulturalną, socjalizacyjną.

Problemy opiekuńczo-wychowawcze w rodzinach wynikają najczęściej z panującej bezradności, bezrobocia, narastających konfliktów w rodzinie, uzależnień. Szczególnie trudna jest sytuacja w rodzinach wielodzietnych i wielopokoleniowych, gdzie pod jednym dachem narastają konflikty wielu pokoleń. Narastająca bezsilność, frustracja brak zrozumienia między rodzicami a dziećmi przyczynia się do kryzysu w rodzinie. Rodzice przestają być autorytetem, przy zaistnieniu innych problemów społecznych jak bezrobocie, czy uzależnienia, odbierani są jako nieudacznicy, niepotrafiący wypełnić podstawowej roli tj. utrzymania rodziny. Dzieciom brak też prawidłowego wzorca rodziny, co powoduje, że same w przyszłości będą miały trudności w ukształtowaniu własnej rodziny. Poza tym brak komunikacji między członkami rodziny dodatkowo nasila falę agresji.

Formą pomocy, która najczęściej udzielana jest w przypadku problemów wychowawczo-opiekuńczych, jest poradnictwo specjalistyczne. Taki rodzaj wsparcia udzielany jest przez specjalistów: psychologa i pedagoga w Punkcie Informacyjno—Konsultacyjno ds. Uzależnień i Przemocy oraz pracowników socjalnych z Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Rogoźnie w ramach codziennych działań socjalnych.

Problemy opiekuńczo-wychowawcze uczniów.

Okolo 3,3 % rodzin, których dzieci uczęszczają do szkół w gminie Rogoźno, żyje poniżej kryterium dochodowego określonego ustawą o pomocy społecznej. Brak miejsc pracy spowodował, że w wielu rodzinach występuje bezrobocie a stałym źródłem

dochodu jest często zasiłek z pomocy społecznej lub inne formy wsparcia socjalnego. Braki materialne powodują zaburzenie pozostałych funkcji rodziny. Na skutek bezrobocia może nastąpić zachwianie postaw, co może spowodować rezygnację z pewnych planów bez szans na ich realizację, zwłaszcza odnoszących się do profilaktyki zdrowotnej, leczenia, edukacji dzieci, których nie można przesunąć w czasie, a mają ogromny wpływ na funkcję wychowawczo-opiekuńczą rodziny.

Brak bądź ograniczona oferta w zagospodarowaniu wolnego czasu uczniów po zajęciach lekcyjnych sprzyja pojawianiu się problemów wychowawczych (zaburzenia zachowania, agresja, wandalizm, alkoholizm) z którymi potem borykają się rodzice, nauczyciele i instytucje wspomagające rodzinę i szkołę.

Współpraca z Poradnią Psychologiczno-Pedagogiczną w Rogoźnie w zakresie diagnostyki wskazuje, iż w roku szkolnym 2006/2007 roku przyjęto i zdiagnozowano 586 uczniów. Wykonano 399 diagnozy psychologiczne, 256 diagnoz pedagogicznych oraz 178 diagnoz logopedycznych. Od lat najliczniejszą grupą uczniów diagnozowanych są dzieci szkół podstawowych, a w drugiej kolejności młodzież gimnazjalna. Dobrą praktyką jest od lat prowadzona diagnostyka specjalistyczna dzieci w wieku przedszkolnym, co pozwala na szybką, specjalistyczną interwencję terapeutyczną i podjęcie ukierunkowanych działań dydaktyczno –wychowawczych.

3. Problemy osób starszych

Jednym z obszarów zainteresowań polityki społecznej jest wspieranie aktywnej starości, tak, aby coraz dłuższy czas jakim dysponują współcześni i przyszli seniorzy mógł być efektywnie i satysfakcjonująco wykorzystany.

W skali Gminy w wieku poprodukcyjnym w 2006r było 1822 osób w tym 1123 kobiet i 699 mężczyzn. Dysproporcja ta wynika m.in. z wcześniejszego uprawnienia kobiet do wieku emerytalnego. Na terenie Gminy zamieszkuje 11.935 osób w wieku produkcyjnym co stanowi 67 % ogółu mieszkańców. Osoby w wieku przedprodukcyjnym (4.130 osób) stanowią 23 % ogółu mieszkańców.

Ludzie starzy są szczególną grupą osób zdanych na opiekę, gdyż w tym okresie życia, człowiek najczęściej dotykany jest różnego rodzaju chorobami i niepełnosprawnością.

Na problem starości można patrzeć z dwóch punktów widzenia: indywidualnego, gdy koncentrujemy się na problemach ludzi starszych wiekiem, żyjących samotnie oraz z punktu widzenia rodzinnego, gdy problemy ludzi starszych postrzegamy w kontekście problemów rodziny w której żyją. Problemy pojawiają się wówczas, gdy człowiek z coraz większym trudem wykonuje zwykłe lub odświętne czynności życiowe lub znacznie je ogranicza. W związku z powyższym niezbędne jest poświęcenie należytej uwagi tej znaczącej populacji społeczeństwa.

Z etycznego, psychologicznego i społecznego punktu widzenia, konieczne jest zapewnienie tej grupie osób specjalnych form pomocy, mających na celu jak najdłuższe utrzymanie ich we własnym środowisku. Z tego też względu osoby po 65 roku życia wymagają należytego wsparcia. Konieczna jest rozbudowa oferty usług środowiskowych jako alternatywnej formy usług do obecnej konieczności zamieszkania w domu pomocy społecznej w sytuacji nie radzenia sobie w codziennym życiu, poprzez:

- rozwój usług wspomagających, ułatwiających codzienne funkcjonowanie;
- rozwój form pomocy w okresowym wyręczaniu opiekunów rodzinnych;
- tworzenie mieszkań chronionych dające możliwość maksymalnie długiej samodzielności;
- inicjowanie i wspieranie różnych form samopomocy;
- rozwój środowiskowych form opieki nad osobami starszymi;
- wspieranie organizacji pozarządowych działających na rzecz osób starszych.

Nowe rozwiązania w zakresie usług całodobowych dają możliwość pozostania tym osobom w swoim naturalnym środowisku, wspomagają ich w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych i prowadzenia gospodarstwa. Rozwijanie systemu opieki nad osobami starszymi w podeszłym wieku i znieдоłęźniałymi wpływa z jednej strony na podniesienie jakości życia tych osób, z drugiej zaś na wydłużenie trwania życia oraz zwiększenie aktywności i mobilności.

4. Niepełnosprawność wśród mieszkańców Gminy Rogoźno

Osobą niepełnosprawną – według ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych jest osoba, której stan psychiczny, fizyczny, umysłowy trwale lub okresowo utrudnia, ogranicza lub uniemożliwia wypełnianie ról społecznych, zdolności do wykonywania pracy zawodowej. We współczesnym świecie niepełnosprawność człowieka uważana jest za szczególnie istotny problem społeczny. Znaczenie tego problemu wynika z rozmiarów i powszechności występowania niepełnosprawności w populacji, a także z konsekwencji, jakie wywołuje w sensie indywidualnym i społecznym.

Biorąc pod uwagę dane statystyczne Urzędu Statystycznego z 2002 r. w naszej gminie rejestruje się 2522 osoby niepełnosprawne, w tym 2172 osób, których niepełnosprawność jest prawnie orzeczona i stanowią one 12,19 % populacji zatem co 8 osoba w Gminie jest osobą potencjalnie wymagającą wsparcia w związku z orzeczoną niepełnosprawnością (w woj. Wielkopolskim notowany jest wskaźnik 15,7 % i co 6 osoba jest osobą niepełnosprawną)

Mówiąc o osobach niepełnosprawnych, mamy na myśli osoby posiadające stopień niepełnosprawności orzeczonej przez Powiatowy Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności, Komisję przy ZUS, KRUS jak również inne osoby z dysfunkcjami fizycznymi, psychicznymi i umysłowymi. Choroba i niepełnosprawność zwykle prowadzą do pogorszenia kondycji finansowej i sytuacji bytowej osoby niepełnosprawnej i jej rodziny. W codziennym funkcjonowaniu napotykają one liczne bariery uniemożliwiające prowadzenie aktywnego życia społecznego oraz utrudniają integrację z najbliższą społecznością lokalną. Rodzina w takiej sytuacji wymaga zwłaszcza nieinstytucjonalnych form pomocy, maksymalnie zindywidualizowanych i dostosowanych do jej potrzeb. Wzmocnienia wymaga sama rodzina, bo ona zapewnia najwszechstronniej i w sposób ciągły możliwości poznawania uczucia miłości, potrzeb wolności, religijności. To rodzina, niezależnie od charakteru dokonujących się zmian w życiu społecznym, z natury broni godności oraz podmiotowości prawnej swych członków.

Niestety brak jest szczegółowych danych statystycznych dotyczących rzeczywistej liczby osób niepełnosprawnych na terenie Gminy Rogoźno. Dane statystyczne GOPS wskazują, iż w 2007 r. z powodu niepełnosprawności z różnego rodzaju świadczeń pomocy społecznej skorzystało 212 osób. Istotą działań pomocy społecznej jest udzielanie takiego wsparcia osobom i rodzinom środowisk osób niepełnosprawnych, które umożliwi im samodzielną egzystencję, da szansę na zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych, aktywność społeczną i poprawi jakość ich życia. Obserwacje pracowników Ośrodka pozwalają stwierdzić, że sytuacja tej grupy osób jest bardzo trudna. Problemy osób niepełnosprawnych wiążą się głównie z ograniczonymi możliwościami oprotezowania i zakupu sprzętu umożliwiającego komunikowanie się i samoobsługę, kosztowną i trudno dostępną rehabilitację. Dużym problemem są także bariery architektoniczne w miejscu zamieszkania osoby niepełnosprawnej, jak i w budynkach użyteczności publicznej. Bariery te nie tylko utrudniają, ale niekiedy wręcz uniemożliwiają uczestnictwo w normalnym życiu.

Nie bez znaczenia jest również problematyka edukacji osób niepełnosprawnych od chwili urodzenia do ukończenia nauki w ramach posiadanych predyspozycji i możliwości.

Ograniczenia wynikające z barier architektonicznych, jak również społecznych powodują, że niepełnosprawni nie zawsze uzyskują dostęp do szkół. Jednak nie jest to problem wynikający jedynie z barier fizycznych, przede wszystkim z mentalności. Poza tym niewiedza rodzin często przyczynia się do zamknięcia osoby niepełnosprawnej na społeczeństwo. Bywa tak, że matki są silnie emocjonalnie związane z dzieckiem i chcą je za wszelką cenę zatrzymać przy sobie.

W roku szkolnym 2007/2008 w szkołach podstawowych uczyło się 39 uczniów z orzeczeniem o niepełnosprawności, 24 uczniów w gimnazjum i 20 w szkołach ponadgimnazjalnych. (wg danych z Załącznika nr 2 do umowy na realizację programu pn. UCZEŃ NA WSI – realizator Zespół Ekonomiczno – Administracyjny Placówek Oświatowych). Pozytywnym zjawiskiem jest fakt, że coraz więcej dzieci jest integrowana ze społeczeństwem, co czyni je bardziej otwartymi na ludzi, uczy życia w grupie, ogranicza poziom wykluczenia społecznego.

Tabela nr 12. Edukacja osób niepełnosprawnych

Osoby niepełnosprawne uczące się	Liczba osób niepełnosprawnych
Szkoła podstawowa	39
Gimnazjum	24
Szkoła średnia	20
Szkoła wyższa	4 (Dane statystyczne Zespołu Świadczeń Rodzinnych GOPS)
Razem	87

Źródło: Dane statystyczne ZEAP0 i GOPS

Niepełnosprawni mieszkańcy Gminy Rogoźno mogą liczyć na pomoc organizacji pozarządowych, instytucji samorządowych a także osób fizycznych. Dzieci w wieku szkolnym z terenu naszej gminy z ustaloną dysfunkcją niepełnosprawności, dowożone są do Zespołu Szkół Specjalnych w Kowanówku (Miłowody 2) oraz do Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Wągrowcu natomiast niepełnosprawna grupa dorosłych z orzeczoną wskazaniem do udziału w warsztatach terapii zajęciowej dowożona jest do Warsztatów Terapii Zajęciowej w Wiardunkach. Inna grupa niepełnosprawnych korzysta z oferowanej pomocy w ramach Grupy Wsparcia dla Młodzieży Niepełnosprawnej działającej w ramach Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Grupa ta funkcjonuje w budynku, którego koszty czynszowo/eksploatacyjne uiszcza się ze środków samorządowych. Ponadto dzieci najmłodsze otrzymują wczesne wspomaganie przedszkolne, dla dzieci starszych natomiast uruchamia się indywidualne zajęcia rewalidacyjne. Grupa dzieci młodszych korzysta także z zajęć usprawniających/rehabilitacyjnych w gabinetach funkcjonujących w Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej w Rogoźnie.

Jednym z funduszy pomocowych dla osób niepełnosprawnych jest Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (PFRON). Zadania ustawowe finansowane ze środków PERON w zakresie ustawowym realizowało na naszym terenie Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Obornikach obsługujące 3 gminy w tym Gminę Rogoźno i w roku 2006 dofinansowało:

- uczestnictwo osób niepełnosprawnych i ich opiekunów w turnusach rehabilitacyjnych
- sport, kulturę, rekreację i turystykę osób niepełnosprawnych
- zaopatrzenie w sprzęt rehabilitacyjny, przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze przyznane na podstawie odrębnych przepisów
- likwidację barier architektonicznych w komunikowaniu się oraz w zw. z indywidualnymi potrzebami osób niepełnosprawnych
- koszty tworzenia i działania warsztatów terapii zajęciowej

Ze wskazanych form wsparcia korzystali również mieszkańcy naszej gminy.

Przestępczość i bezpieczeństwo publiczne

Chociaż przestępczość na terenie Gminy Rogoźno jest niższa niż w całym kraju, mimo to z roku na rok obserwuje się wzrastającą liczbę przypadków przestępstw. Informacje z tabeli nr 13 wskazują na dużą liczbę interwencji domowych oraz przemocy w rodzinie, i choć wskaźnik ww. przestępstw w roku 2007 w stosunku do roku 2006 spadł, to trzeba pamiętać o specyfice tych przestępstw. Skrywane akty domowej przemocy nadal stanowią dużą przeszkodę w rzeczywistym oszacowaniu tego negatywnego zjawiska, które na przestrzeni badanego okresu utrzymuje się na wysokim poziomie. Obserwujemy także wzrost spraw prowadzonych w zakresie uchylania się od płacenia alimentów, co wynikało bezpośrednio z obligatoryjnego, ustawowego podjęcia procedury ścigania w związku z zapisami Ustawy o zaliczce alimentacyjnej i postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych (obowiązującej do 30 września 2008r.) oraz Ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (obowiązującej od 1 października 2008r.), których koordynatorem był i jest nadal Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Rogoźnie.

Liczba kradzieży w poniższej statystyce ma charakter raczej nie wzrostowy. Sytuacje przestępcze związane są z ubożeniem społeczeństwa, bezrobociem, uzależnieniami, jak również chęcią poprawy bytu.

Tabela poniższa, zawierająca dane z Komisariatu Policji w Rogoźnie, dotyczące przestępczości na terenie gminy, wskazuje na ~ 5 % wzrost ogólnej liczby przestępstw zanotowanych w 2007r. w stosunku do 2006, natomiast wzrost do roku 2007 w stosunku do 2004r. wynosi 25 %. Największy, bo 105 % wzrost zanotowano w kategorii

Wykroczenia drogowe, co wiąże się bezpośrednio z ilością zanotowanych wszelkich zdarzeń drogowych wiążących się w większości z nałożeniem mandatu karnego.

Tabela nr 13. Przestępczość na terenie Gminy Rogoźno w latach 2004-2007

Rodzaj przestępstwa lub wykroczenia	2004	2005	2006	2007
Kradzież	84	74	75	73
Kradzież z włamaniem	71	66	55	64
Przestępstwa przeciwko życiu	24	35	13	0
Przemoc w rodzinie	61	65	71	32
Uchylenie się od płacenia alimentów	4	2	18	21
Wykroczenia przeciwko ładowi i porządkowi	78	71	82	70
Wykroczenia drogowe	164	188	140	287
Interwencje domowe	170	275	330	273
Ogółem	656	776	784	820

Źródło: Dane statystyczne Komisariatu Policji w Rogoźnie

Przestępczość wśród dzieci i młodzieży obrazuje tabela nr 14

Tabela nr 14. Przestępczość na terenie Gminy Rogoźno w latach 2004-2007

Rodzaj przestępstwa lub wykroczenia	2004	2005	2006	2007
Kradzież	2	10	10	7
Kradzież z włamaniem	9	1	13	26
Przestępstwa przeciwko życiu	2	1	0	0
Przemoc w rodzinie	0	0	0	0
Przemoc rówieśnicza, pobicia, napady?	0	10	0	1
Inne	0	3	8	0
Ogółem	13	25	31	34

Analiza danych z tabeli nr 14 wskazuje, iż ogólna liczba przestępstw popełnianych przez dzieci i młodzież na przestrzeni czterech wskazanych lat wzrosła ponad dwukrotnie. Przestępstwami dominującymi są kradzieże oraz kradzieże z włamaniem. Wzrost tych ostatnich we wskazanych latach 2006/2007 jest 100 %.

Analiza sfery społecznej gminy ujawniła szereg problemów rozwojowych, do których należą przede wszystkim:

1. W dziedzinie rozwoju demograficznego:

- stopniowe zachwianie struktury wieku ludności, wskazujące na fazę demograficznego starzenia się mieszkańców
- stosunkowo wysoki stopień obciążenia ludności w wieku produkcyjnym ludnością w wieku nieprodukcyjnym
- spadek liczby mieszkańców z powodu ujemnego salda migracji
- zwiększona mobilność emigracyjna wykształconych młodych ludzi, szczególnie w początkowych grupach wieku produkcyjnego
- proces osiedlania się poza granicami miasta, powodujący spadek dochodów podatkowych miasta

2. W dziedzinie opieki społecznej i zdrowotnej:

- wzrost liczby osób i rodzin korzystających z pomocy socjalnej posiadających dochód większy niż kryteria ustawowe
- pokoleniowe pozostawanie w kręgu pomocy społecznej osób i rodzin
- głównymi powodami przyznawania pomocy społecznej są zjawiska marginalizacji: ubóstwo, niepełnosprawność, długotrwała choroba oraz długotrwałe bezrobocie zwłaszcza kobiet
- niewystarczające środki na realizację zadań z zakresu opieki społecznej
- potrzeba rozwijania sfery usługowej pomocy społecznej w zakresie specjalistycznego poradnictwa, rozwiązywania problemów nieprzystosowania społecznego ale także reedukacji w obszarze życia rodzinnego

3. W dziedzinie przestępczości i bezpieczeństwa publicznego:

- w ostatnich latach obserwuje się wzrost liczby przestępstw i wykroczeń przeciwko łaadowi i porządkowi ale także wyraźny wzrost przestępstw i wykroczeń przeciwko rodzinie.

- zagrożenia wynikające z ruchu drogowego na obszarze dróg dojazdowych do miasta

4. W dziedzinie oświaty, kultury i sportu:

- brak placówek przedszkolno/szkolnych z oddziałami integracyjnymi
- brak oferty edukacyjnej dla osób starszych
- wysokie dopłaty do realizacji zadań oświatowych
- konieczność modernizacji budynków oświatowych
- konieczność modernizacji i remontów bazy sportowo-rekreacyjnej

5. W zakresie zjawisk patologii społecznej i marginalizacji życia społecznego:

- zagrożenie patologiami w środowisku szkolnym i rodzinnym
- głównym powodem marginalizacji i wykluczenia społecznego w mieście są: ubóstwo, bezrobocie, niepełnosprawność ale także uzależnienia
- potrzeba zintegrowania działań pomocowych w mieście, zmierzających do rozwiązywania problemów społecznych.

2.2.3. Potencjał instytucjonalny Gminy Rogoźno w przeciwdziałaniu i rozwiązywaniu problemów społecznych oraz potrzeby rozwoju w tym zakresie.

Infrastrukturę w gminie w zakresie niesienia pomocy społecznej mieszkańcom głównie tworzą: Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, Punkt Informacyjno – Konsultacyjny ds. Uzależnień i Przemocy, Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna, Warsztaty Terapii Zajęciowej (w powiecie), Wojewódzki Ośrodek Interwencji Kryzysowej prowadzony przez Fundację “ Pro-Vita”, świetlice opiekuńczo-wychowawcze, rodziny zastępcze, zawodowe rodziny zastępcze, ale także placówki oświatowe oraz podmioty niepubliczne jak stowarzyszenia, fundacje, kluby, organizacje sportowe i inne.

I. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Rogoźnie mieści się w budynku przy ul. Nowej 4. Poniżej przedstawiona jest baza lokalowo / kadrowa stan na 31.12.2007r./

Tabela nr 15. Zasoby kadrowe i lokalowe GOPS w Rogoźnie

lp	Zespół zadaniowy	Liczba pracowników	Liczba biur	Powierzchnia /m ² /	lokalizacja
1	Zespół świadczeń rodzinnych	3	2	Pok 3- 10,6 Pok 4 - 11,40	parter
2	Zespół finansowo – budżetowy	2	1	13	parter
3	Zespół świadczeń pomocy społecznej	7	4	Pok 6- 8,5 Pok 7- 8,9 Pok 10- 8,7 Pok 11- 8,3	II piętro
4	Zespół administracyjno – gospodarczy	3	2	kasa- 8,4 kancelaria- 8,9	II piętro
5	Zespół pomocy środowiskowej	10	Praca opiekunek środowiskowych w terenie		
6	Kierownik	1	1	8,9	II piętro
Łącznie		26	10	95,60 m²	-

Tabela nr 16. Zasoby kadrowe i lokalowe GOPS w Rogoźnie

POMIESZCZENIA SOCJALNE I MAGAZYNOWE

Lp	Przeznaczenie pomieszczenia	Powierzchnia /m ² /	lokalizacja
1	p. socjalne	6	parter
2	składnica akt	5,1	parter
3	p. magazynowe	19,5	parter
4	p.magazynowe w budynku gospodarczym	8,1 6,8	parter
5	Pomieszczenia sanitarne	5,3 6,8	parter II piętro
Łącznie		69,60 m²	

POMIESZCZENIA PUNKTU POWIATOWEGO URZĘDU PRACY

lp	Zespół zadaniowy	Liczba pracowników	Liczba biur	Powierzchnia /m ² /	lokalizacja
1	Punkt Powiatowego Urzędu Pracy	2	2	13,4	parter
				11,0	
ŁĄCZNIE				24,40 m²	

OBECNIE Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej zajmuje 165,20 m² , w tym: 95,60 m² biura + 69,60 m² (magazyn, pomieszczenia socjalne, składnica akt)

Potrzeby Ośrodka w zakresie powierzchni biur.

Obecna baza lokalowa nie spełnia podstawowych standardów pracy. Lokalizacja Ośrodka stwarza bariery do swobodnego korzystania z oferowanych usług przez osoby niepełnosprawne. Mały metraż biur, brak możliwości wydzielenia pomieszczenia dla prawnika, brak standardowej bazy socjalnej zdecydowanie wpływa niekorzystnie na komfort pracy pracowników ale także na brak zapewnienia naszym podopiecznym minimum poufności i co najważniejsze na brak możliwości rozwijania oferty usługowej.

Potrzeby lokalowe / biurowe szacowane są na około 200 m² ; pomieszczenia magazynowe wg potrzeb około 20/30 m²; pomieszczenie składnicy akt około 15 m². Niewątpliwie priorytetową kwestią jest zmiana lokalizacji ośrodka na dogodniejszą, łatwiejszą w dostępie dla mieszkańców z dysfunkcjami zdrowotnymi; dysfunkcjami narządów ruchu, niepełnosprawnościami , ale także dla coraz liczniejszej grupy seniorów korzystającej z oferty usługowej Ośrodka.

II. Punkt Informacyjno – Konsultacyjny ds. Uzależnień i Przemocy mieści się w budynku na ul. Fabrycznej 5 w Rogoźnie. Prowadzony jest przez gminę. Dysponuje 5 pomieszczeniami o łącznej powierzchni 73,83 m². Prowadzi działalność konsultacyjno-doradczą, terapeutyczną, jest miejscem spotykania się środowiskowych, samopomocowych grup wsparcia.

Ilość i wielkość pomieszczeń na obecne potrzeby jest niewystarczająca. Zwłaszcza ich wielkość wpływa na ograniczenie świadczonych tam usług. Licznie spotykające się tam

grupy wsparcia np. AA czy AL-ANON często zmuszone są do korzystania z sal większych, zewnętrznych.

III Wojewódzki Specjalistyczny Ośrodek Interwencji Kryzysowej – mieszczący się przy ul. W.Poznańskiej w Rogoźnie.

Ośrodek od stycznia 2007r. prowadzony jest przez Fundację Pomocy Samotnej Matce "Pro – Vita" z siedzibą w Poznaniu przy ul. Św. Marii Magdaleny 12, której głównym celem jest szeroko pojęta pomoc matkom samotnie wychowującym dzieci.

Ośrodek jest nowoczesną specjalistyczną placówką zajmującą się wsparciem, terapią i rehabilitacją ofiar przemocy domowej. Warunki bytowe są bardzo dobre (pokoje 2-4 osobowe)

W Ośrodku prowadzona jest :

- interwencyjna kryzysowa dla ofiar przemocy domowej
- podopieczni biorą udział w terapii indywidualnej i grupowej
- psychiczną rehabilitacją zajmują się profesjonalnie przygotowani specjaliści psychologowie
- zapewniona jest obsługa prawna oraz pełny zakres wsparcia w sprawach socjalno-bytowych
- opieka psychologiczno-pedagogiczna dzieci przedszkolnych i szkolnych
- współpraca z prawnikami, lekarzami psychiatrii, terapeutami, psychologami, pedagogami, pracownikami socjalnymi, rehabilitantami
- współpraca z miejscowymi placówkami szkolnymi w zakresie realizacji obowiązku szkolnego

Tabela nr 17. Infrastruktura społeczna służąca realizacji zadań na rzecz mieszkańców w Gminie Rogoźno oraz potrzeby w tym zakresie.

Podmioty działające na rzecz pomocy mieszkańcom gminy		Gmina Rogoźno	
		Podmioty publiczne (ilość)	Podmioty niepubliczne (ilość)
1.	Przedszkola	3	-
2.	Oddziały przedszkolne	-	-
3.	Szkoły szczebla podstawowego	6	-
4.	Szkoły szczebla gimnazjalnego	4	-
5.	Szkoły szczebla ponadgimnazjalnego	3	-
6.	Rodzinne Domy Dziecka	0	-
7.	Rodziny zastępcze	23	-
8.	Środowiskowe Domy Samopomocy (ŚDS)	-	-
9.	Warsztaty Terapii Zajęciowej (WTZ)	-	-
10.	Poradnie Psychologiczno- Pedagogiczne	1	-
11.	Zakład Aktywizacji Zawodowej (ZAZ)	-	-
12.	Poradnie uzależnień	1 (punkt)	-
13.	Placówki opiekuńczo- wychowawcze wsparcia dziennego (świetlice)	6	-
14.	Placówki opiekuńczo- wychowawcze całodobowe	-	-
15.	Ośrodek pomocy Społecznej	1	-
16.	Komisje ds. rozwiązywania problemów alkoholowych	1	-
17.	Ośrodek Adopcyjno- Opiekuńczy	-	-
18.	Ośrodek Interwencji Kryzysowej (OIK) –	1	-
19.	Mieszkania chronione	-	-
20.	Grupy wsparcia	6	-
21.	Zakład leczniczo-opiekuńczy	-	-
22.	Centrum Integracji Społecznej (CIS)	-	-
23.	Klub Integracji Społecznej (KIS)	-	-
24.	Dom Pomocy Społecznej (DPS)	-	-
25.	Klub Seniora	1	-
26.	Ośrodek Rehabilitacji dla osób starszych i chorych	-	-
27.	Dom Readaptacji Społecznej dla Matek z Dziećmi oraz Ludzi Bezdomnych i Niepełnosprawnych	-	1
28.	Dom dla Osób Bezdomnych i Najuboższych	-	1
29.	Ośrodek Rehabilitacyjno-Adaptacyjny	-	-
30.	Gminne Centrum Informacji	-	-
31.	Inne Ośrodki Wsparcia dziennego	-	-
32.	Przychodnie i Ośrodki Zdrowia	1	-
33.	Ośrodek Kultury-Rogozińskie Centrum Kultury	1	-

Z powyższych danych wynika, że na terenie Gminy Rogoźno funkcjonują świetlice opiekuńczo-wychowawcze jako środowiskowe formy wsparcia dla dzieci i młodzieży.

W ramach tworzenia lokalnego systemu profilaktyki i opieki nad dzieckiem i rodziną należałoby podjąć działania w kierunku utworzenia w każdej miejscowości na obszarze gminy sieci świetlic dla dzieci i klubów środowiskowych dla młodzieży – zgodnie ze społecznym zapotrzebowaniem.

W Gminie funkcjonuje poradnia psychologiczno-pedagogiczna, która w dużym stopniu ułatwia dostęp do rodzinnego poradnictwa specjalistycznego jej mieszkańcom. W wyniku przeprowadzonej diagnozy środowiska lokalnego stwierdzono, że istnieje bardzo duże zapotrzebowanie na specjalistyczne formy wsparcia rodziny prowadzone przez psychologów, pedagogów, prawników, doradców zawodowych i innych specjalistów.

Na terenie całej gminy brakuje środowiskowych form wsparcia osób niepełnosprawnych takich jak: ŚDS; WTZ czy ZAZ oraz mieszkań chronionych dla usamodzielnianych wychowanków rodzin zastępczych i placówek opiekuńczo-wychowawczych oraz dla osób z zaburzeniami psychicznymi.

Niewystarczająca jest w gminie oferta wsparcia osób starszych, a w szczególności wsparcia dziennego, mającego na celu utrzymanie tej grupy beneficjentów w dobrej kondycji psychicznej i fizycznej.

W obszarze zabezpieczenia opieki dzieciom i młodzieży niewystarczające są różnorodne formy rodzinnej opieki zastępczej, a w szczególności brakuje zawodowych rodzin zastępczych. Na terenie Gminy Rogoźno funkcjonuje jedynie 1 zawodowa rodzina zastępcza, 20 rodzin spokrewnionych i 2 rodziny niespokrewnione. W rodzinach tych przebywa 37 dzieci/młodzieży

Celem rodzinnej opieki zastępczej jest:

1. Wszechstronna opieka nad dzieckiem pozbawionym elementarnego oparcia w rodzinie naturalnej (będącym w kryzysie, osieroconym, porzuconym).
2. Zapewnienie dziecku możliwości realizacji więzi uczuciowych w prawidłowym środowisku rodzinnym.
3. Ukierunkowanie na możliwie szybki powrót dziecka do rodziny naturalnej, a jeżeli nie jest to możliwe, to zapewnienia mu stałej opieki w rodzinie zastępczej lub adopcyjnej.
4. Ochrona dzieci pozbawionych opieki w rodzinie naturalnej przed instytucjonalnymi formami opieki.

Potrzeby w zakresie rozwoju infrastruktury społecznej w gminie/w powiecie:

1. Utworzenie **sieci świetlic dla dzieci i klubów środowiskowych** dla młodzieży w każdym sołectwie.
2. W ramach rozwoju rodzinnego poradnictwa specjalistycznego i zwiększenia dostępności należy utworzyć **Specjalistyczną Poradnię Rodzinną** na potrzeby całej gminy **oraz sieć punktów konsultacyjnych** w każdym sołectwie gminy.
3. Utworzenie **Klubu Integracji Społecznej** lub Klubu Aktywizacji Zawodowej i Społecznej w celu aktywizacji zawodowej i społecznej mieszkańców gminy, a w szczególności bezrobotnej młodzieży.
4. Utworzenie **Środowiskowego Domu Samopomocy** - dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz **Warsztatu Terapii Zajęciowej** - dla osób upośledzonych umysłowo.
5. Utworzenie na potrzeby całej gminy **systemu pomocy interwencyjnej** dla rodzin będących w głębokim kryzysie, w skład którego weszłaby istniejąca baza noclegowa - Ośrodek Interwencji Kryzysowej wraz z zespołem specjalistów i **telefonem zaufania** oraz **zespoły interdyscyplinarne** utworzone w gminie w celu objęcia wsparciem i terapią nie tylko ofiar przemocy ale także sprawców przemocy. Utworzenie **ośrodka mediacji i interwencji kryzysowej** wraz z **interdyscyplinarnym zespołem specjalistów** do koordynacji działań w sytuacjach zagrożenia dziecka.
6. Uruchomienie różnorodnych form wsparcia osób starszych np. Dziennego Domu Pobytu wraz z salą rehabilitacyjną.
7. Rozwój różnych form rodzinnej opieki zastępczej, a w szczególności **zawodowych rodzin zastępczych**: wielodzietnych, specjalistycznych i o charakterze pogotowia rodzinnego przy współpracy z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie.
8. Uruchomienie **mieszkań chronionych** dla usamodzielnianych wychowanków rodzin zastępczych i placówek opiekuńczo-wychowawczych oraz dla osób z zaburzeniami psychicznymi na potrzeby całego powiatu we współpracy z PCPR w Obornikach.
9. Stworzenie odpowiednich warunków do **tworzenia organizacji pozarządowych**.
10. Rozwój **ruchu wolontarystycznego** na potrzeby gminy.
11. Wspieranie rozwoju zatrudnienia wspieranego, w tym rozwoju podmiotów ekonomii społecznej np. **spółdzielni socjalnych**.
12. Utworzenie **punktów informacji obywatelskiej**.
13. Zwiększenie liczby profesjonalnej kadry pracującej na rzecz dzieci i rodziny.

14. Rozbudowa infrastruktury służącej czynnemu spędzaniu czasu wolnego np. boisk sportowych, placów zabaw.

2.2.4. Kapitał społeczny działający na rzecz integracji i rozwiązywania problemów społecznych w gminie.

W gminie Rogoźno działa wiele organizacji pozarządowych. Swoją działalność opierają w znacznej mierze na nieodpłatnej, wolontarystycznej pracy członków, są rzecznikiem interesów różnych grup społecznych, niosą pomoc potrzebującym, udzielają porad i różnego wsparcia.

Współpracę samorządu z organizacjami pozarządowymi regulują Programy Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi, które corocznie są przyjmowane Uchwałami Rady Gminy w Rogoźnie. Zakresem współpracy Gminy z podmiotami programu jest realizacja zadań publicznych wymienionych w art. 4 ustawy oraz wspólne określanie ważnych dla mieszkańców potrzeb społecznych i tworzenie systemowych rozwiązań ważnych problemów społecznych.

Organizacje pozarządowe w mieście i gminie Rogoźno:

1. Towarzystwo Przyjaciół Rogoźna; Pl. K. Marcinkowskiego 1,
2. Stowarzyszenie „Jezioro Rogozińskie”; ul. W. Poznańska,
3. Towarzystwo Przyjaciół Dzieci; ul. II Armii Wojska Polskiego 1,
4. Stowarzyszenie Chorych na Cukrzycę; ul. II Armii Wojska Polskiego 19,
5. Bractwo Kurkowe „ROGOŻA”; Pl. K. Marcinkowskiego 1,
6. Liga Ochrony Przyrody; Pl. K. Marcinkowskiego 1,
7. Polski Czerwony Krzyż; ul. Krótka 7,
8. Towarzystwo Pamięci Powstania Wielkopolskiego; Pl. K. Marcinkowskiego 1,
9. Cech Rzemiosł Różnych i Przedsiębiorczości; ul. W. Poznańska
10. Stowarzyszenie Związek Wędkarski „Jezioro Czarne”; ul. Orzeszkowej 9,
11. Stowarzyszenie „Inicjatywa dla Polski”- ul. Polna
12. Fundacja Pomocy Niepełnosprawnym „Dar Rogoźna”; ul. II A. Wojska Polskiego 17,
13. Fundacja Ekologiczna „Czysta Wełna”; ul. Żurawia 6,

- 14.NSZZ Solidarność Pracowników Oświaty i Wychowania Komisja Zakładowa ul. Za Jeziorem 16,
- 15.Związek Nauczycielstwa Polskiego Oddział w Rogoźnie Ul. Czarnkowska 17/24 ,
16. Polski Związek Nauczycielstwa Polskiego Sekcja Emerytów Budziszewko 57,
17. Polski Związek Emerytów, Rencistów, Inwalidów, Oddział Rejonow w Rogoźnie; ul. Wielka Poznańska 7,
- 18.Polski Związek Emerytów, Rencistów, Inwalidów koło „AGROMET– ROFAMA”; Os. Przemysława 6/7,
- 19.Związek Kombatantów, Byłych Więźniów Politycznych i Osób Represjonowanych Gminne Koło Rogoźno; ul. Orzeszkowej 2,
- 20.Związek Represjonowanych Politycznie Żołnierzy Górników ul. K.Wyszyńskiego 16/1,
- 21.Związek Sybiraków Koło Rogoźno; ul. Seminarialna 10/7,
- 22.Polski Związek Niewidomych, Oddział Rogoźno; ul. Krótka 6/10
- 23.Związek Harcerstwa Polskiego -Gminny Związek Drużyn; ul. Kościuszki 62 A,
- 24.Polski Związek Hodowców Gołębi Poczтовых Sekcja Rogoźno; ul. Kotlarska 17,
- 25.Wojewódzki Związek Pszczelarzy; ul. Wąska 14,
- 26.Polski Związek Wędkarski Koło Miejskie; ul. Rynkowa 1/1,
- 27.Polski Związek Filatelistów Koło Rogoźno; Os. Przemysława 11/19,
- 28.Gminny Związek Rolników, Kólek i Organizacji Rolniczych; Budziszewko 30,
- 29.Polski Związek Łowiecki Koło Łowieckie nr 57 Olszyna w Rogoźnie; ul. Polna 8,
- 30.Ochotnicza Straż Pożarna; ul. Nowa 4, tel. 26 - 18 – 008
- 31.Ochotnicza Straż Pożarna; Boguniewo 41/1, tel 26 - 18 – 840
- 32.Ochotnicza Straż Pożarna; Budziszewko 61, tel. 26 - 18 – 656
- 33.Ochotnicza Straż Pożarna; Gościejewo 106, tel. 26 - 19 – 210
- 34.Ochotnicza Straż Pożarna; Owieczki 10, tel. 26 - 19 – 541
- 35.Ochotnicza Straż Pożarna; Parkowo 16, tel. 26 - 10 – 557
- 36.Ochotnicza Straż Pożarna; Pruśce 60
- 37.Ochotnicza Straż Pożarna; Słomowo 26, tel. 26 - 10 – 545
- 38.Zarząd Oddziału Miejsko-Gminnego SOP PR w Rogoźnie; ul. Różana

KLUBY I ORGANIZACJE SPORTOWE

- Rogoziński Klub Sportowy „WEŁNA”; ul. Wielka Poznańska 128,
- Klub Żeglarski „KOTWICA”; ul. Mała Poznańska 31,
- Klub Jeździecki „EUROPEJCZYK”; ul. K. Wyszyńskiego 24/2,
- Szkolny Związek Sportowy; ul. Mała Poznańska 1,
- Uczniowski Klub Sportowy "Dwójka"; ul. M. Poznańska 1,
- Uczniowski Klub Sportowy "Trójka"; ul. Seminarialna 16,
- Uczniowski Klub Sportowy „LIBERO”; ul. Seminarialna 16
- Uczniowski Klub Sportowy „ OLIMPIJCZYK”; Parkowo 6
- Klub Żołnierzy Rezerwy; ul. W. Poznańska 59/1,
- Liga Obrony Kraju Zarząd Gminny; ul. Kordeckiego 4/7 60-131 Poznań
- Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe Os.Przemysława 14/30,
- Klub Seniora ul. Krótka 7

III. MISJA, PRIORYTETY ORAZ CELE GŁÓWNE I OPERACYJNE STRATEGII

3.1. Misja Strategii

**POLITYKA SPOŁECZNA GMINY ROGOŹNO
PODSTAWĄ ZAPEWNIENIA MIESZKAŃCOM
BEZPIECZEŃSTWA SOCJALNEGO ORAZ
ZMINIMALIZOWANIA ROZMIARÓW I SKUTKÓW
UBÓSTWA, BEZROBOCIA
I INNYCH ZJAWISK SPOŁECZNIE NEGATYWNYCH
PROWADZĄCYCH DO WYKLUCZENIA SPOŁECZNEGO**

Osiągnięcie stanu określonego w misji strategii wymaga realizacji celów głównych wyłonionych na podstawie zidentyfikowania problemów społecznych Gminy Rogoźno.

3.2. Priorytety, cele główne i operacyjne (kierunki działań) Strategii

**PRIORYTETY,
CELE GŁÓWNE,
CELE OPERACYJNE (KIERUNKI DZIAŁAŃ) STRATEGII:**

PRIORYTET 1: Poprawa warunków do zakładania i funkcjonowania rodzin. Wsparcie rodzin w wychowaniu i edukacji dzieci.

3.2.1. Cel główny 1

Tworzenie warunków sprzyjających rozwojowi młodego pokolenia w rodzinie jako czynnika poprawy jakości kapitału ludzkiego.

Cel ten będzie realizowany poprzez:

3.2.1.1. Cele operacyjne (kierunki działań):

I. Wspieranie rodziny w ponoszeniu kosztów utrzymania i wychowania dzieci w rodzinie, w tym:

- tworzenie warunków do realizacji systemu świadczeń rodzinnych (preferencje dla rodzin wielodzietnych zgodnie z zapisami m.in. ustawy o świadczeniach rodzinnych);
- pełne skoordynowanie systemów pomocy socjalnej na rzecz wsparcia rodzin z dziećmi;

II. Wyrównywanie szans dzieci i młodzieży poprzez rozwój usług społecznych, w tym:

1. sprzyjających podniesieniu poziomu i jakości edukacji oraz rozwojowi edukacji nieformalnej;
2. wspierające funkcje socjalne szkoły;

3. sprzyjających poprawie zdrowia dzieci i młodzieży poprzez wspieranie inicjatyw lokalnych w zakresie rozwoju funkcji sportowo-rekreacyjnych w ramach zagospodarowania czasu wolnego i profilaktyki zdrowotnej;
 4. sprzyjających rozwojowi infrastruktury społecznej szczególnie na terenach i w środowiskach zagrożonych, a zwłaszcza rozwój funkcji kulturalno - edukacyjnej bibliotek oraz pobudzanie kulturalnych inicjatyw lokalnych;
 5. zwiększenie roli czytelnictwa w procesie wychowawczym i edukacyjnym poprzez dofinansowanie akcji społecznych promujących czytelnictwo, skierowanych szczególnie do dzieci i młodzieży;
 6. łatwy dostęp do obiektów sportowo - rekreacyjne będące własnością gminy;
 7. wypracowanie modelu działań zwiększających możliwość nieodpłatnego korzystania przez dzieci i młodzież z obiektów sportowych w czasie wolnym od zajęć.
- III. Włączanie rodziców do współpracy ze szkołami i placówkami oświatowo - wychowawczymi w procesach edukacyjnych i wychowawczych poprzez zwiększenie uczestnictwa rodziców w przedsięwzięciach społecznych dla dzieci;**
- IV. Rozwój poradnictwa rodzinnego i pedagogiczno-psychologicznego dla dzieci i młodzieży oraz ich opiekunów;**
- V. Wyrównywanie szans rozwoju młodzieży, poprzez:**
1. tworzenie warunków do samodzielności młodych w sferze bytowej;
 2. stwarzanie szans dla rozwoju własnej aktywności młodego pokolenia;
 3. przeciwdziałanie marginalizacji młodego pokolenia;
 4. rozwijanie międzykulturowych kontaktów młodzieży.

3.2.2. Cel główny 2

Przeciwdziałanie dezintegracji rodzin - budowanie zintegrowanego systemu profilaktyki i opieki nad dzieckiem i rodziną w Gminie Rogoźno

Cel ten będzie realizowany poprzez.

3.2.2.1. Cele operacyjne (kierunki działań):

- I. Budowanie lokalnego systemu zintegrowanych działań zapobiegających zagrożeniom prawidłowego rozwoju i wychowania dziecka poprzez:
 1. Wypracowanie trwałego modelu i podstaw działań systemowych niezbędnych do:
 - a. zintegrowania wszystkich podmiotów działających w zakresie profilaktyki zagrożeń prawidłowego rozwoju i wychowania dziecka oraz pomocy dziecku i rodzinie
 - b. koordynacji środowiskowej.
 2. Wspieranie rodzin prawidłowo funkcjonujących w wypełnianiu swoich funkcji poprzez rozwój profilaktyki.
 3. Wspieranie rodzin w procesie wychowawczym - wzmacnianie systemu norm i wartości gwarantujących prawidłowy przebieg procesu wychowania.
 4. Rozwój profilaktyki niedostosowania społecznego oraz przestępczości wśród dzieci i młodzieży.

- II. Poprawa funkcjonowania rodziny poprzez:
 1. Wspomaganie potencjału rozwojowego rodziny.
 2. Wspieranie rodziców w ich funkcjach opiekuńczo-wychowawczych.
 3. Budowanie bezpieczeństwa socjalnego rodzin.
 4. Wspieranie rodzin będących w kryzysie.
 5. Zbudowanie systemu wsparcia dla rodzin mających trudności opiekuńczo-wychowawcze. Rozwój rodzinnych form opieki zastępczej.

- III. Poprawa sytuacji dziecka w środowisku szkolnym - pomoc dzieciom i młodzieży w wyrównywaniu szans edukacyjno-rozwojowych poprzez:
 1. Budowanie bezpieczeństwa socjalnego dla uczniów.
 2. Wspieranie uczniów w wyrównywaniu szans edukacyjno-rozwojowych.
 3. Wzbogacanie oferty edukacyjnej.
 4. Wspieranie potrzeb edukacyjnych dzieci niepełnosprawnych.

- IV. Poprawa stanu zdrowia i bezpieczeństwa rodziny, dzieci i młodzieży poprzez:
 1. Rozwijanie warunków służących aktywności ruchowej dzieci i młodzieży.
 2. Promocję form aktywnego spędzania czasu wolnego przez dzieci i młodzież.

3. Kompensację deficytów zdrowotnych i świadczeń zdrowotnych.
4. Wspieranie opieki zdrowotnej nad dzieckiem niepełnosprawnym.
5. Wzmacnianie poczucia bezpieczeństwa i społecznej pewności dzieci i młodzieży.
6. Przeciwdziałanie uzależnieniom wśród dzieci i młodzieży.
7. Ochronę dziecka przed wykorzystywaniem i molestowaniem.

V. Kształtowanie pozytywnego klimatu wokół rodziny, małżeństwa i dzietności poprzez:

1. Propagowanie w lokalnych mediach pozytywnych przykładów;
2. Edukację służącą budowaniu pozytywnego wizerunku rodziny, w tym również promowanie partnerskiego podziału ról w małżeństwie;
3. Edukację na rzecz akceptacji wielodzietności.

PRIORYTET 2: Wdrożenie aktywnej polityki społecznej

3.2.3. Cel główny 3

Zwiększenie aktywizacji zawodowej i społecznej bezrobotnych mieszkańców Gminy Rogoźno

Cel ten będzie realizowany poprzez:

3.2.3.1. Cele operacyjne (kierunki działań):

1. **Wspieranie aktywności zawodowej i edukacyjnej poprzez system pomocy społecznej poprzez:**

- wdrożenie w 2008 r. obywatelskiej - finansowanej z budżetu państwa - części zasiłku okresowego i umożliwienie finansowania pozostałej 50-procentowej części w zależności od aktywności uczestnika kontraktu socjalnego;
- rozbudowanie w systemie pomocy społecznej świadczeń wspierających aktywność zawodową i edukacyjną, (rozwój systemu kontraktów socjalnych, celem zwiększenia aktywności klientów pomocy społecznej);

- wspieranie rozwoju różnych form aktywizacji zawodowej, edukacyjnej oraz społecznej klientów pomocy społecznej w tym wolontariatu, Centrów Integracji Społecznej oraz sieci Klubów Integracji Społecznej;
- pełne wdrożenie robót publicznych oraz prac społecznie użytecznych, jako instrumentu ośrodka pomocy społecznej w realizacji zatrudnienia socjalnego;
- system kształcenia ustawicznego pracowników socjalnych w zakresie realizowania kontraktów socjalnych oraz innych działań aktywizujących;
- wprowadzenie systemu motywacyjnego dla pracowników socjalnych w przypadku kontraktów socjalnych zakończonych sukcesem;
- rozwój systemu informacji obywatelskiej opartego na społecznościach lokalnych;
- wprowadzenie sprawozdawczości dotyczącej działań aktywizujących;
- wdrożenie stałych procedur współpracy pomiędzy ośrodkami pomocy społecznej a powiatowymi urzędami pracy w celu zwiększenia aktywności zawodowej i edukacyjnej osób długotrwale bezrobotnych;

2. Rozwój zatrudnienia socjalnego, w celu przywrócenia możliwości zatrudnienia osobom podlegającym wykluczeniu społecznemu poprzez:

- programy szkoleniowe skierowane do pracowników jednostek pomocy społecznej;
- wzmocnienie współpracy pomiędzy jednostkami pomocy społecznej a publicznymi służbami zatrudnienia w zakresie wiedzy na temat zatrudnienia socjalnego;
- utworzenie do 2013 roku we wszystkich miastach będących siedzibami powiatów Centrów Integracji Społecznej, Zakładów Aktywności Zawodowej oraz stworzenie na terenie gmin Klubów Integracji Społecznej we współpracy z samorządem powiatowym;
- wdrożenie zatrudnienia wspieranego, jako instrumentu ośrodka pomocy społecznej w realizacji zatrudnienia socjalnego.

3. Rozwój form ekonomii społecznej, na rzecz pobudzenia aktywizacji zawodowej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym poprzez:

- poszerzenie zachęt na rzecz tworzenia nowych miejsc pracy w sektorze pozarządowym,
- rozwój ruchu spółdzielni socjalnych, w tym spółdzielni inwalidzkich,
- promowanie współpracy pomiędzy publicznymi służbami zatrudnienia a ośrodkami pomocy społecznej w zakresie spółdzielczości socjalnej,
- tworzenie lokalnych form zatrudnienia, mających na celu realizację gminnych usług o charakterze socjalnym i opiekuńczym;
- promocja zasad społecznej odpowiedzialności biznesu;
- rozwój towarzystw ubezpieczeń wzajemnych,
- stworzenie systemu mikropożyczek dla osób zagrożonych wykluczeniem społecznym;
- wsparcie organizacji pozarządowych działających w obszarze zwalczania wykluczenia społecznego, w tym stworzenie systemu konsultacji społecznych dotyczących polityki społecznej gminy i powiatu z organizacjami pozarządowymi;
- włączenie gminnego samorządu terytorialnego w tworzenie systemu poręczeń i gwarancji dla powstających spółdzielni socjalnych i innych inicjatyw z zakresu ekonomii społecznej;

4. Rozwój budownictwa mieszkaniowego, w tym mieszkań dla osób wymagających pomocy socjalnej

- wspieranie decyzjami lokalnymi statutowych zadań placówek dla bezdomnych funkcjonujących na terenie gminy, w których miejsca znajdują mieszkańcy naszej gminy;
- zapewnienie odpowiedniego zasobu mieszkań chronionych dla osób zagrożonych wykluczeniem społecznym ze względu na niesamodzielność ekonomiczną;
- rozwój programu w zakresie rozwoju zasobu lokali socjalnych;

- szersze wykorzystanie istniejących zasobów mieszkaniowych w funkcji lokali socjalnych;
- określenie minimalnego poziomu udziału mieszkań o niskich czynszach w zasobach mieszkaniowych położonych na terenie poszczególnych sołectw gminy.

PRIORYTET 3: Tworzenie warunków sprzyjających integracji w starzejącym się społeczeństwie

3.2.4. Cel główny 4

Rozwijanie zintegrowanego systemu wsparcia na rzecz osób starszych i wymagających pomocy.

Cel ten będzie realizowany poprzez:

3.2.4.1. Cele operacyjne (kierunki działań):

1. Rozwijanie systemu opieki pielęgnacyjnej poprzez:

- promocję i rozwój środowiskowych form opieki nad osobami w wieku poprodukcyjnym, wymagających tego typu pomocy do zaspokojenia codziennych potrzeb, zapewniających indywidualizację działań;
- pomoc (zinstytucjonalizowana, grup pomocowych) osobom mającym trudności z samodzielnym funkcjonowaniem;
- rozwój form pomocy w okresowym wyręczaniu opiekunów rodzinnych;
- rozbudowanie usług wspomagających (transportowych, gastronomicznych), znoszenie barier urbanistycznych, dostęp do informacji;
- działania na rzecz dostosowania zasobów mieszkaniowych wraz z otoczeniem do potrzeb osób starszych;
- opiekę zdrowotną sprawowaną nad osobami starszymi w podeszłym wieku i zniechęconymi wpływająca z jednej strony na podniesienie jakości życia tych

osób, z drugiej zaś na wydłużenie trwania życia oraz zwiększenie aktywności i mobilności;

- rozwój i upowszechnienie dziedzin pielęgniarstwa mających zastosowanie w opiece nad osobami starszymi wymagającymi opieki;
- szkolenie profesjonalnych kadr, zajmujących się opieką środowiskową;
- podniesienie jakości usług opieki środowiskowej i nadzór nad ich realizacją.

2. Aktywizacja i integracja lokalna osób w wieku poprodukcyjnym, wykorzystanie potencjału osób starszych w środowisku lokalnym poprzez:

- promowanie i wspieranie rozwiązań służących pełniejszej integracji społecznej osób w wieku poprodukcyjnym;
- wspieranie i wzmacnianie lokalnych społeczności sąsiedzkich osób w podeszłym wieku, zwłaszcza udzielających wsparcia wzajemnego osobom działającym w ramach samopomocy, wspieranie różnych form samoorganizacji, samodzielności i uczestnictwa w życiu społecznym;
- promowanie wartości uczestnictwa osób starszych w życiu społecznym;
- prowadzenie kampanii informacyjnych zmierzających do pojawienia się rzeczników interesów osób w podeszłym wieku, którymi mogły by być zwłaszcza organizacje pozarządowe, a także osoby powoływane z urzędu, np. uczestniczące w działaniu gminy;
- promocja i rozwój działań wspierających więzi międzypokoleniowe i wzmacniające poczucie odpowiedzialności młodszych pokoleń za opiekę nad osobami starszymi z otoczenia rodzinnego i sąsiedzkiego;
- uwzględnienie potrzeby aktywizacji osób starszych w systemie kształcenia ustawicznego;
- zwiększenie udziału organizacji pozarządowych w realizacji programów dla osób starszych;
- tworzenie warunków uczestnictwa osób w podeszłym wieku w kulturze i wypoczynku.

inicjowanie programów wspierania wszystkich podmiotów realizujących zadania na rzecz osób starszych, koordynacja i promowanie tych działań.

PRIORYTET 4: Kompleksowa rehabilitacja i aktywizacja osób niepełnosprawnych

3.2.5. Cel główny 5

Rehabilitacja zawodowa i społeczna osób niepełnosprawnych

Cel ten będzie realizowany poprzez:

3.2.5.1. Cele operacyjne (kierunki działań):

1. Stworzenie kompleksowego systemu rehabilitacji osób niepełnosprawnych, organizowanego zarówno na poziomie lokalnym, jak i powiatowym, który pozwalałby na zwiększenie aktywności oraz zatrudnialności osób niepełnosprawnych poprzez:

- rozwój możliwości pełnej diagnostyki osób niepełnosprawnych, której celem będzie określenie możliwości kontynuowania obecnie wykonywanego zawodu;
- dla osób, które utraciły zdolność wykonywania dotychczasowego zawodu – zapewnienie możliwości diagnozy – zdrowotnej i zawodowej – w zakresie określenia dalszych szans rozwoju zawodowego osoby niepełnosprawnej;
- zapewnienie stałego dostępu do opieki pielęgniarskiej jako elementu wsparcia osoby niepełnosprawnej;
- objęcie fachową opieką osoby niepełnosprawnej, tak aby zmotywować ją do poszukiwania innych niż dotychczasowe możliwości rozwoju i podejmowania zatrudnienia. Efektem takiej pracy powinna być świadoma zgoda na podjęcie rehabilitacji kształcenia (nawet kilkuletniego), umożliwiająca aktywizację lub reaktywizację osób niepełnosprawnych na rynku pracy;
- zapewnienie wsparcia psychologicznego (np. grupa wsparcia, internetowa grupa wsparcia) dla osób niepełnosprawnych, które wracają na rynek pracy i muszą przystosować się do nowej sytuacji;
- rozwijanie całościowego podejścia do rehabilitacji i aktywizacji osób niepełnosprawnych od urodzenia lub wczesnego dzieciństwa, tak aby poprzez

odpowiednio wcześniej podjęte działania, przygotować je do podjęcia pracy w dorosłym życiu;

- wspieranie budownictwa bez barier architektonicznych dla osób niepełnosprawnych ruchowo w istniejącym zasobie mieszkaniowym oraz tworzenie zasobu mieszkań chronionych dla osób o innych typach niepełnosprawności niż ruchowa.

PRIORYTET 5: Mobilizacja i aktywizacja służb i kapitału społecznego na rzecz integracji i pomocy społecznej

3.2.6. Cel główny 6

Koordinacja, aktywizacja i mobilizacja potencjału partnerów lokalnych w zakresie realizacji polityki społecznej w Gminie Rogoźno

Cel ten będzie realizowany poprzez.

3.2.6.1. Cele operacyjne (kierunki działań):

1. Profesjonalizacja służb społecznych jako czynnika integracji lokalnej, celem zwiększenia samodzielności i aktywizacji zawodowej osób wymagających pomocy socjalnej poprzez:

- instrumenty finansowe na rzecz zwiększenia liczby pracowników socjalnych, tak aby do końca 2010 roku na 2000 mieszkańców przypadał 1 pracownik socjalny,
- wzmocnienie roli pracownika socjalnego jako profesjonalisty działającego na rzecz pełniejszej integracji społecznej osób ubogich i wykluczonych społecznie. Wdrożenie przyjętych w 2005 r. norm i standardów wykonywania pracy socjalnej, określonych w ustawie o zawodzie pracownika socjalnego. Przyjęcie zasady wyższego wykształcenia od 2010 r. dla nowych pracowników socjalnych,
- stworzenie pracownikom służb społecznych warunków i możliwości do uczestnictwa w systemie szkolenia ustawicznego.

- stworzenie programu doskonalenia i rozwoju zawodowego oraz motywacji pracowników służb społecznych celem poprawy efektywności działania pracowników a tym samym instytucji;
- stwarzanie warunków do zwiększenia potencjału i podniesienia jakości służb społecznych w celu poszerzenia zakresu i standardu świadczonych usług, przy wykorzystaniu właściwych dla pracy socjalnej metod i technik , które wpłyną na rozwinięcie i wzmocnienie aktywności i samodzielności życiowej osób/rodzin wymagających wsparcia,
- sprawnej reorganizacji i ścisłej współpracy wielu podmiotów, zarówno sektora publicznego, jak i pozarządowego, a w szczególności skoordynowanie działań pomocy społecznej i instytucji rynku pracy,
- systematycznego monitoringu, koordynacji i ewaluacji świadczonych usług społecznych
- utworzenie i wdrożenie zintegrowanego systemu informatycznego w celu rozwoju e-usług publicznych spełniających potrzeby mieszkańców (wdrożenie modułu obsługi klienta przez strony WWW), a także sprawniejszego załatwiania spraw klientów Ośrodka.
- wzmocnienie zdolności instytucjonalnej oraz efektywności funkcjonalnej administracji publicznej oraz służb publicznych na poziomie lokalnym,

2. Wdrożenie systemu informacji i poradnictwa obywatelskiego oraz dostępu do lokalnych środków przekazu i internetu poprzez:

- zbudowanie w gminie systemu lokalnych punktów informacji obywatelskiej przy współdziałaniu organizacji pozarządowych.

3. Integracja i koordynacja działań służb społecznych poprzez:

- wypracowanie i wdrożenie metod współpracy różnych służb, instytucji i organizacji pozarządowych działających na rzecz rozwiązywania problemów społeczności lokalnej;
- wypracowanie trwałego modelu i podstaw działań systemowych niezbędnych do: zintegrowania wszystkich podmiotów działających w obszarze polityki społecznej i koordynacji środowiskowej.

3.2.7. Cel główny 7

Budowanie partnerstwa publiczno-społecznego będącego podstawą rozwoju usług społecznych.

Cel ten będzie realizowany poprzez:

3.2.7.1. Cele operacyjne (kierunki działań):

1. Aktywizacja i mobilizacja partnerów lokalnych, regionalnych i krajowych przy zastosowaniu zasady pomocniczości poprzez:

- inicjowanie i współfinansowanie lokalnych, regionalnych i krajowych programów socjoedukacyjnych, dotyczących budowania tożsamości lokalnych w oparciu o kulturę,
- wspomaganie powstawania i działalności lokalnych, regionalnych i krajowych inicjatyw obywatelskich z udziałem organizacji pozarządowych,
- wzmacnianie lokalnego kapitału społecznego rozumianego, między innymi, jako suma zaufania społecznego do instytucji państwa, zaufania wzajemnego pomiędzy instytucjami publicznymi a instytucjami obywatelskimi,

2. Budowa partnerstwa publiczno-społecznego w zakresie działalności pożytku publicznego poprzez:

- wspieranie lokalnego partnerstwa publiczno-społecznego jako fundamentalnej formuły współpracy w zakresie działalności pożytku publicznego,
- budowanie partnerskich relacji między administracją publiczną i organizacjami pozarządowymi w realizacji zadań publicznych,
- wspieranie powstawania lokalnych inicjatyw obywatelskich w zakresie działalności pożytku publicznego, służących budowie społeczeństwa obywatelskiego,

3. Wspieranie instytucji społeczeństwa obywatelskiego poprzez:

- stwarzanie warunków do wzmocnienia i tworzenia lokalnych organizacji pozarządowych aktywnie włączających się w proces integracji społecznej na terenie gminy.
- wspieranie systemu pomocy adresowanego do organizacji pozarządowych, instytucjonalnych mechanizmów kontroli społecznej, kompetencji i mechanizmów, w oparciu o które organizacje mogą dostarczać usług o charakterze publicznym, systemowych rozwiązań, przyczyniających się do niezależności i stabilności działania organizacji pozarządowych,
- wspieranie budowy zaplecza społecznego organizacji pozarządowych, zarówno rozwoju profesjonalnego personelu, jak i bazy członkowskiej oraz wolontariuszy,
- wspieranie inicjatyw samoregulacyjnych trzeciego sektora, w kierunku przejrzystości ich działania,
- wzmocnienie stabilności finansowej i organizacyjnej organizacji pozarządowych, szczególnie w zakresie finansowania inicjatyw obywatelskich,
- wsparcie rozwoju zaplecza badawczego i eksperckiego organizacji społeczeństwa obywatelskiego.

4. Wsparcie postaw obywatelskich poprzez:

- kształtowanie świadomości obywatelskiej;
- promocję działań prospołecznych (wolontariatu, filantropii);
- wspieranie działań na rzecz dostarczania bezpłatnej i rzetelnej informacji oraz porad obywatelskich (system bezpłatnej informacji, poradnictwa obywatelskiego i pomocy prawnej);
- wsparcie lokalnych inicjatyw obywatelskich;
- zwiększanie potencjału kadr oraz instytucji zajmujących się działalnością wychowawczą i realizacją programów edukacyjnych związanych ze wzmacnianiem świadomości obywatelskiej;
- wspieranie inicjatyw na rzecz kształtowania odpowiedzialności obywatelskiej i postaw humanitarnych.

5. Wzmocnienie partycypacji społecznej poprzez:

- promocję mechanizmów konsultacji publicznych;
- debatę publiczną i dialog partnerów społecznych;
- wspieranie inicjatyw lokalnych jako formy skutecznego rozwiązywania problemów lokalnych;
- aktywizację wspólnot na rzecz uczestnictwa w życiu publicznym, z udziałem niezależnych mediów lokalnych;
- wspieranie samopomocowych form rozwiązywania problemów społecznych.

3.2.8. Cel główny 8

Zidentyfikowanie grup społecznych oraz obszarów życia społecznego wymagających wsparcia. Diagnozowanie i monitorowanie problemów społecznych.

Cel ten będzie realizowany poprzez:

3.2.8.1. Cele operacyjne (kierunki działań):

- 1) Ocena stanu potrzeb i oczekiwań społecznych poprzez:
 - systematyczne konsultacje społeczne w zakresie problemów społecznych oraz potrzeb i oczekiwań mieszkańców realizowany przez zespół pracowników GOPS;
 - systematyczny monitoring problemów społecznych;
 - analizę świadczonej pomocy ze względu na efektywność i właściwość adresatów.
- 2) Systematyczna analiza zapotrzebowania na zasoby finansowe przeznaczone na realizację zadań własnych i zleconych, w szczególności na usługi rozwiązujące konkretne problemy społeczne w gminie.
- 3) Coroczne informowanie władzy samorządowej o istniejących potrzebach w zakresie polityki społecznej.
- 4) Ocena możliwości skutecznego reagowania na pojawiające się kwestie społeczne poprzez ustawiczne podnoszenie kwalifikacji przez kadrę pomocy

społecznej w celu lepszego rozpoznawania i reagowania na pojawiające się problemy społeczne.

- 5) Opracowywanie programów i narzędzi badawczych, diagnostycznych z jednoczesnym pozyskiwaniem środków zewnętrznych na ich realizację.

IV. ZARZĄDZANIE REALIZACJĄ STRATEGII

4.1 Realizacja Strategii.

Realizacja Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Rogoźno na lata 2008-2020 będzie podstawą długofalowych działań wspierających osoby i rodziny w procesie odzyskania zdolności do samodzielnego funkcjonowania. Strategia stanowi jeden z etapów ciągłego procesu budowania i wdrażania systemu rozwiązywania problemów społecznych.

Bezpośrednie zarządzanie bieżącymi sprawami gminy, w świetle obowiązującego prawa, spoczywa w gestii Burmistrza Gminy, który jest organem odpowiedzialnym za realizację m.in. polityki społecznej w gminie. Oczywiście istotne znaczenie w realizacji celów strategicznych ma Rada Miejskiej, Sołtysi, przedstawiciele organizacji pozarządowych, jednostek organizacyjnych gminy, bez których wdrażanie zapisów strategii nie byłoby możliwe. Do działań Rady Miejskiej w pracy nad strategią należy: aktywny udział w pracach przygotowawczych oraz uchwalanie kolejnych zamierzeń przyjętych w strategii. Także do Rady Miejskiej należą działania oceniające stan i przebieg realizacji strategii, a także osiągniętych efektów.

Niestety samo opracowanie strategii nie daje gwarancji na sukces. Konieczne jest jej stałe monitorowanie i ocenianie efektów zarówno na etapie wdrażania jak i realizacji. Skuteczność strategii wynika, bowiem ze współpracy wielu jednostek rządowych i pozarządowych, które mają istotny wpływ na osiągnięte efekty.

Wdrażanie Strategii:

Wdrażanie Gminnej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych na lata 2008-2020 odbywać się będzie poprzez realizację programów i projektów celowych zgodnych z przyjętymi kierunkami działań realizujące określone cele główne. Programy i projekty można realizować w okresach rocznych, dłuższych lub krótszych w zależności od charakteru danego projektu. Preferowane projekty, które realizowane będą w partnerstwie publiczno-społecznych oraz sektorem prywatnym. Programy mające na celu budowanie lokalnych systemów rozwiązywania problemów społecznych w określonym obszarze społecznym powinny być przyjmowane przez Radę Miejską stosownymi uchwałami, które winny przybierać postać załączników do niniejszej Strategii. Natomiast projekty mogą być przyjmowane przez Radę stosownymi uchwałami.

Programy i projekty realizowane w ramach Strategii powinny być zgodne z przyjętymi kierunkami działań i realizować określone cele, ponadto powinna je cechować: efektywność, skuteczność oraz celowość.

Finansowanie Strategii

Wdrożenie założeń strategicznych wymaga nakładu środków finansowych, które pochodzić będą z różnych źródeł:

- środki finansowe samorządów gminnych, powiatowych, przy wsparciu budżetu państwa, samorządu wojewódzkiego;- środki z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych;
- środki z Funduszu Pracy;
- środki z Państwowego Funduszu Kombatantów;
- własne środki finansowe organizacji pozarządowych, fundacji, stowarzyszeń, związków wyznaniowych, Kościołów, osób prywatnych;
- środki organizacji międzynarodowych uruchamianych w ramach międzynarodowych programów celowych;
- środki pochodzące z Unii Europejskiej z Europejskiego Funduszu Społecznego.

Finansowanie polityki społecznej możliwe jest dzięki in. Europejskiemu

Funduszowi Społecznemu, który działa w obszarach:

- walki z bezrobociem,
- przeciwdziałaniu wykluczeniu społecznemu,
- rozwoju powszechnego kształcenia ustawicznego,
- doskonalenia kadr gospodarki, rozwoju przedsiębiorczości,
- aktywizacji zawodowej kobiet.

Realizatorzy i współrealizatorzy Strategii:

W realizacji zadań określonych w Strategii uczestniczyć będą jednostki organizacyjne Urzędu Gminy w Rogoźnie zgodnie ze swoją właściwością i zakresem odpowiedzialności oraz wszystkie służby i organizacje działające na rzecz rozwiązywania lokalnych problemów społecznych. Lista partnerów realizujących projekty/programy będzie szczegółowo za każdym razem określana przez głównego koordynatora projektu.

Koordinacja Strategii:

Realizację Strategii koordynować będzie Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Rogoźnie.

Monitoring Strategii:

Proces systematycznego zbierania, analizowania ilościowych i jakościowych informacji dotyczących wdrażania Strategii, polega również na nadzorowaniu zgodności projektów, wpisujących się i realizujących jej zadania z założeniami Strategii. Celem monitoringu jest - zapewnienie zgodności realizacji Strategii z jej założeniami i celami. Monitoring Strategii wraz ze sprawozdawczością i ewaluacją prowadzony będzie przez koordynatora powołanego przez Burmistrza Gminy Rogoźno. Prowadzenie monitoringu oraz ocena realizacji jego celów i kierunków przyjętych w Strategii pozwoli na wprowadzenie zmian w programach rozwoju, poprzez podejmowanie stosownych decyzji w zależności od potrzeb społecznych i możliwości ekonomicznych.

Monitorowanie Strategii prowadzone będzie systematycznie a raporty z wdrażania przedstawiane będą Radzie Miejskiej w Rogoźnie nie rzadziej niż raz na rok.

Źródłami pozyskiwania danych do oceny realizacji Strategii mogą być:

1. Źródła pierwotne:

- badania ankietowe za pomocą kwestionariusza – np. z wykorzystaniem Internetu lub w formie drukowanej (skrzynka na opinie w ROPS),
- otwarte dla wszystkich Forum Internetowe (np. Wielkopolski Portal Pomocy Społecznej), pozwalające na swobodną wypowiedź i wstępną ocenę inicjatyw społecznych, pozwalające także znaleźć partnerów dla wspólnej realizacji projektów,
- cykliczne, coroczne spotkania grup eksperckich oraz innych podmiotów działających w obszarze polityki społecznej
- inne.

2. Źródła wtórne:

- raporty z badań zjawisk społecznych i opinii publicznych dokonywanych przez inne jednostki badawcze i ośrodki badań społecznych,
- statystyki, w tym Urzędu Statystycznego oraz innych jednostek i instytucji,
- informacje medialne oraz raporty, biuletyny, sprawozdania z działalności i in. pochodzące od środowisk zajmujących się problematyką społeczną i działaniami na rzecz integracji,
- inne.

Wybór źródeł informacji do oceny realizacji Strategii będzie każdorazowo weryfikowany, zgodnie z przyjętymi wskaźnikami.

Ewaluacja Strategii

Polega na dokonywaniu oceny stopnia oddziaływania pomocy w odniesieniu do postawionych jej celów oraz analiza jej wpływu na postawione problemy.

Ewaluacja to ocena efektywności świadczonych usług i stopnia osiągniętych rezultatów ,

to ocena długoterminowych efektów (przy użyciu różnych narzędzi badawczych).

Ewaluację wraz z monitoringiem i sprawozdawczością systematycznie prowadzić będzie koordynator ds. wdrażania Strategii oraz realizatorzy poszczególnych projektów/programów. Proponuje się, aby szczegółowe opracowanie ewaluacji wraz z jej wskaźnikami było zawarte w poszczególnych projektach, opracowanych i realizowanych w ramach Strategii.

Strategia będzie podlegała ewaluacji na przestrzeni kolejnych sześciu lat.

Ewaluacja powinna:

- sprzyjać rozwojowi instytucji pomocy społecznej i projektów, które są w niej realizowane
- przyczyniać się do wzrostu skuteczności działań i odpowiedzialności osób, które te działania realizują
- pomóc odpowiedzieć na pytanie: czy kierunki działań Strategii są właściwe i wystarczające
- przyczyniać się do promocji powiatu i gmin.

Ocenię podlegać będą przede wszystkim:

- Stopień realizacji poszczególnych celów operacyjnych,
- Badane wskaźniki,
- Projekty socjalne realizowane w poszczególnych kierunkach działań,
- Metody i techniki realizacji poszczególnych zadań w projektach socjalnych,
- Skuteczność działań podejmowanych w ramach projektów,
- Zaangażowanie realizatorów zadań w projektach oraz ich współpracowników

Główne wskaźniki ewaluacji Strategii to m.in:

- Liczba rodzin korzystających z pomocy społecznej
- Liczba rodzin dotkniętych bezrobociem
- Liczba placówek opiekuńczo wychowawczych wsparcia dziennego
- Liczba Klubów Integracji Społecznych czy klubów aktywizacji zawodowej i społecznej
- Liczba punktów informacji obywatelskiej
- Liczba miejsc wsparcia dziennego w poszczególnych typach placówek i ośrodków wsparcia

- Liczba dzieci korzystających z zajęć w poszczególnych typach placówek wsparcia dziennego
- Liczba dzieci umieszczonych w rodzinach zastępczych różnego typu
- Liczba dzieci umieszczonych w placówkach opiekuńczo-wychowawczych typu socjalizacyjnego, interwencyjnego i resocjalizacyjnego
- Liczba dzieci wychowujących się w rodzinach zastępczych w stosunku do liczby dzieci objętych opieką instytucjonalną
- Liczba dzieci umieszczonych w procesie adopcji
- Liczba przeszkolonych kandydatów na rodziny zastępcze: spokrewnione z dzieckiem, niespokrewnione z dzieckiem, zawodowe niespokrewnione z dzieckiem: wielodzietne, specjalistyczne, o charakterze pogotowia rodzinnego
- Liczba rodzin zastępczych, w tym rodziny spokrewnione z dzieckiem, niespokrewnione z dzieckiem, zawodowe niespokrewnione z dzieckiem: wielodzietne, specjalistyczne, o charakterze pogotowia rodzinnego
- Liczba interwencji w rodzinach
- Liczba organizacji pozarządowych działających na rzecz integracji i pomocy społecznej
- Liczba usamodzielniających się wychowanków (powyżej 18 r. ż.), w tym: opuszczających rodziny zastępcze i placówki
- Liczba wychowanków placówek lub rodzin zastępczych oczekujących na mieszkania z zasobów gminy
- Liczba interwencji policji i pomocy społecznej w sprawach przemocy w rodzinie z użyciem procedury „Niebieskiej Karty”
- Liczba i rodzaje placówek udzielających pomocy dzieciom krzywdzonym i zaniedbywanym
- Liczba rodzin dysfunkcyjnych objętych pomocą społeczną przypadająca na jednego pracownika socjalnego
- Liczba rodzin zastępczych przypadająca na jednego pracownika
- Liczba zawartych kontraktów socjalnych w rodzinach dysfunkcyjnych.
- Liczba bezrobotnych osób wprowadzona na otwarty rynek pracy
- Liczba osób zaktywizowanych do działania na rzecz rozwiązywania własnych problemów społecznych

- Poziom wykształcenia pracowników służb społecznych, w tym pracowników socjalnych
- Liczba inicjatyw obywatelskich
- Poziom zadowolenia społeczności lokalnej ze świadczonych usług społecznych, edukacyjnych, kulturalnych i innych
- Liczba podmiotów gospodarki społecznej na terenie gminy
- Liczba projektów i programów zrealizowanych w partnerstwie
- Utworzenie lokalnego partnerstwa publiczno-społecznego
- Liczba zadań pożytku publicznego zleconych partnerom społecznym
- I inne, opracowane na potrzeby konkretnych programów i projektów

Sprawozdawczość Strategii:

Sporządzana będzie przez wyznaczonego koordynatora do prowadzenia monitoringu, ewaluacji i sprawozdawczości Strategii.

- sprawozdanie z realizacji Strategii sporządzane będzie raz na rok w terminie do końca kwietnia następnego roku kalendarzowego i przedkładane Radzie Miejskiej.
- sprawozdania z realizacji poszczególnych projektów /programów sporządzane będą przez każdego głównego realizatora-lidera projektu i przedkładane w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Rogoźnie.

Aktualizacja Strategii:

Strategia nie jest dokumentem zamkniętym, jej założenia mogą być modyfikowane pod wpływem zmieniających się warunków rzeczywistości. Wszelkie zmiany do Strategii zatwierdzone są Uchwałą Rady Gminy.

V. POWIĄZANIA STRATEGII Z INNYMI DOKUMENTAMI STRATEGICZNYMI

Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Rogoźno na Lata 2008-2013 posiada ścisłą korelację z kluczowymi dokumentami planistycznymi na szczeblu:

- **lokalnym:** ze Strategią Rozwoju Gminy Rogoźno na lata 2005-2015, Lokalnym Programem Rewitalizacji Obszarów Miejskich dla Miasta Rogoźna na lata 2007-2013 oraz z Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego; Strategią Rozwoju Powiatu Obornickiego;

-**regionalnym:** z Wojewódzka Strategią Rozwoju Pomocy Społecznej Program Celowy Pomocy Społecznej w Województwie Wielkopolskim oraz Wielkopolskim Regionalnym Programem Operacyjnym 2007-2013;

-**krajowym z:**

- Narodową Strategią Spójności 2007-2013;
- Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki;
- Krajowym Planem Działania na Rzecz Integracji Społecznej;
- Programem Opieki nad Dzieckiem i Rodziną;
- Programem „Aktywne Formy Przeciwdziałania Wykluczeniu Społecznego”;
- Programem „Wspieranie Rozwoju Spółdzielczości Socjalnej”;
- Krajowym Programem Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie;
- Programem „Oparcie Społeczne dla Osób z Zaburzeniami Psychicznymi”;
- Programem „Powrót ludzi bezdomnych do Społeczności”;
- Programem Wieloletnim „Pomoc Państwa w Zakresie Dożywiania”;
- Krajowym Programem Zapobiegania Niedostosowaniu Społecznemu i Przemocy wśród Dzieci i Młodzieży (2003 – 2008);
- Narodowym Planem Działań na rzecz Dzieci (2004 – 2012);
- Krajową Strategią Polityki Społecznej na lata 2007-2013;

Zadaniem **Krajowej Strategii Polityki Społecznej na lata 2007-2013** jest wskazanie w diagnozie, na które obszary polityki społecznej należy skierować szczególną uwagę, następnie sformułowanie priorytetów i celów, opisanie zadań, czyli określenie instrumentów polityki społecznej, dzięki którym możliwe będzie zrealizowanie zakładanych celów, a także wskazanie źródeł finansowania.

W strategii odnajdujemy następujące priorytety:

1. Poprawa warunków powstawania i funkcjonowania rodzin. Wsparcie rodzin w wychowaniu i edukacji dzieci.
2. Wdrożenie aktywnej polityki społecznej.
3. Kompleksowa rehabilitacja i aktywizacja osób niepełnosprawnych.
4. Budowa systemu wsparcia dla osób w wieku poprodukcyjnym.
5. Aktywizacja i mobilizacja partnerów lokalnych.
6. Rozwój partnerstwa publiczno-społecznego jako podstawy rozwoju usług społecznych.
7. Integracja społeczna i zawodowa imigrantów.

-europejskim z:

- **Europejską Agendą Społeczną**

Unia Europejska jest rzecznikiem aktywnej polityki społecznej. Ma ona pozwalać na skuteczne radzenie sobie państw członkowskich z najpoważniejszymi bolączkami społecznymi, jak wykluczenie społeczne.

Rada Europejska w grudniu 2000 r. w Nicei przyjęła konkretne cele w zakresie zwalczania ubóstwa i wykluczenia społecznego (Agenda Społeczna). Zasadniczym celem przewidzianym w Agendzie jest "bardziej spójne społeczeństwo: równe szanse dla wszystkich". Natomiast podstawowym narzędziem realizacji tego celu jest zastosowanie otwartej metody koordynacji. Ma ona prowadzić do opracowania jednej listy wspólnych celów dla integracji społecznej, emerytur i rent oraz opieki zdrowotnej, włączając w to cele horyzontalne takie jak równość szans i dostęp do rynku pracy.

- **Europejskim Modelem Społecznym**

Agenda Społeczna przewiduje modernizację modelu społecznego w Europie w oparciu o realizację założeń Agendy Lizbońskiej. Nowa Agenda mówi o konieczności gwarancji zatrudnienia i zwiększenia szans na jego osiągnięcie. Wszystko to w oparciu o dynamiczny wzrost gospodarczy Unii, osiągnięty dzięki modernizacji rynku pracy poprzez innowacje i nowe technologie oraz zwiększenie ochrony socjalnej.

Europejski Model Społeczny opiera się na przekonaniu, że możliwe jest pogodzenie wymogów szybkiego rozwoju ekonomicznego z realizacją celów społecznych (bezpieczeństwo zatrudnionych, dostęp do sfery publicznej itp.).

Wyróżnia tworzenie innowacyjnych rozwiązań godzących efektywność ekonomiczną z równowagą społeczną. Polityka społeczna to nie tylko koszty, ale i korzyści. Eksperti Komisji Europejskiej oceniają, że brak właściwego podejścia w tym zakresie kosztowałoby Unię około dwa biliony euro rocznie (12-20 procent dochodu Unii). Byłby to koszt wynikający z zaniedbań zdrowia pracowników i straconych dni w pracy, koszt utraty konkurencyjności w wyniku słabej edukacji, koszt walki z przestępczością i powstania grupy ludzi zdeklasowanych, która nie jest w stanie uczestniczyć w rynku pracy.

- **Europejską Polityką Zatrudnienia**

W listopadzie 1997 roku podczas Szczytu Luksemburskiego przyjęto Traktat Amsterdamski. Tam stworzono podstawę do formułowania Europejskiej Strategii Zatrudnienia (ESZ). Nadano jej też priorytetowy charakter. Miało to oczywiście związek ze wzmagającym się problemem bezrobocia.

Strategia określa skalę zadań i działań państw członkowskich na rzecz ograniczenia bezrobocia, redukcji ubóstwa i marginalizacji społecznej.

- **Europejską Strategią Zatrudnienia**, która opiera się na czterech filarach:

- **Zatrudnialność** – oznacza starania o to, aby bezrobotni mieli możliwości powrotu do pracy, a także promocję rynku pracy otwartego dla wszystkich. Zadaniem tego filaru jest przeciwdziałanie długoterminowemu bezrobociu, a sposobem na to jest wzmacnianie kształcenia ustawicznego, wspieranie programów szkoleniowych i przekwalifikowań, opracowanie programów doradczych, pomoc w dostosowywaniu programów edukacyjnych do zmieniających się potrzeb rynku pracy.
- **Przedsiębiorczość** – oznacza dążenie do ułatwiania obywatelom UE zakładania firm, prowadzenia ich oraz zatrudniania innych osób. Jest to traktowane jako wzmaganie szans na tworzenie nowych miejsc pracy. W tym filarze podkreślana jest także kwestia tworzenia motywacji do samozatrudnienia.

- **Zdolność adaptacyjna pracowników i pracodawców** - filar ten promuje modernizację organizacji pracy, uelastycznienie czasu pracy, przyjmowanie różnorodnych form zatrudnienia, unowocześnianie kontraktów o pracę, utrzymywanie zdolności dostosowawczych przedsiębiorstw poprzez szkolenia pracowników przeprowadzane w firmach.
- **Równość szans** - czwarty filar poszukuje dróg pogodzenia życia zawodowego z życiem rodzinnym. Próbuje rozwiązać problem przepaści między zatrudnianiem kobiet i mężczyzn. Chodzi o ułatwianie powrotu na rynek pracy po dłuższej przerwie, tworzenie warunków pracy dla osób niepełnosprawnych.

Decyzją Rady 2003/578/EC (DzUWE nr L 197/13 z dn. 5.8.2003) przyjęto trzy nowe główne cele Europejskiej Strategii Zatrudnienia:

- pełne zatrudnienie,
- poprawa jakości i produktywności pracy,
- wzmocnienie spójności społecznej i integracji.

Rada Europejska przyjęła 10 konkretnych Wytycznych polityki zatrudnienia na nowy okres 3 lat. Nowe Wytyczne obejmują:

1. Aktywne i prewencyjne działania na rzecz bezrobotnych i biernych zawodowo;
2. Tworzenie miejsc pracy i przedsiębiorczość;
3. Promocja adaptacyjności i mobilności na rynku pracy;
4. Promocja rozwoju kapitału ludzkiego i kształcenia ustawicznego;
5. Wzrost podaży pracy i promowanie aktywnego starzenia się;
6. Polityka równości szans dla kobiet i mężczyzn;
7. Wspieranie integracji i zwalczanie dyskryminacji osób znajdujących się w niekorzystnej sytuacji na rynku pracy;
8. Rozwijanie finansowych zachęt do podejmowania zatrudnienia;
9. Ograniczenie szarej strefy zatrudnienia;
10. Zmniejszanie regionalnych różnicowań w zatrudnieniu.

Agenda Lizbońska, której celem jej uczynienie z Unii Europejskiej najbardziej konkurencyjnej ekonomicznie strefy gospodarczej. Strategia zatrudnienia ma zatem silny związek z zadaniami polityki gospodarczej.

Unijne wytyczne w zakresie zatrudnienia zostały podzielone na trzy części:

I. Przyciąganie i utrzymanie większej liczby osób w zatrudnieniu oraz zreformowanie systemu opieki społecznej:

Wytyczna (17) -prowadzenie polityki zatrudnienia, których celem jest uzyskanie pełnego zatrudnienia, podnoszenie jakości i wydajności pracy oraz wzmocnienie społecznej i terytorialnej spójności; Kraje członkowskie powinny doprowadzić do uzyskania stopy zatrudnienia na poziomie 70% (stopa zatrudnienie pokazuje ile osób pracuje w grupie zdolnych do pracy). W przypadku kobiet powinna ona wynosić – 60%, a w przypadku pracowników w wieku 55 – 64 lata - 50%.

Poza zwiększaniem zarówno popytu, jak i podaży pracy kraje członkowskie powinny dążyć do zwiększenia integracji społecznej, zmniejszenia różnicowania w regionalnych stopach zatrudniania, bezrobocia i wydajności pracy, przestrzegać zasad równych szans i przeciwdziałania dyskryminacji. Oprócz wskaźników ilościowych wytyczne wskazują również na czynniki jakościowe, jak podnoszenie wydajności i jakości pracy, które są konieczne przy budowaniu gospodarki opartej na wiedzy.

Wytyczna (18) - promowanie zatrudnienia zgodnego z cyklem życia człowieka;

zaleca się promowanie aktywnego starzenia się oraz reformowanie systemów zabezpieczeń społecznych. Ważną kwestią jest też godzenie życia zawodowego z prywatnym, w czym pomoc może organizacja opieki nad dziećmi i innymi osobami zależnymi od pracownika.

Wytyczna (19) - zapewnienie włączenia do rynku pracy osób poszukujących pracy i osób znajdujących się w niekorzystnym położeniu;

Osoby bezrobotne powinny mieć kontakt z rynkiem pracy poprzez pomoc w efektywnym poszukiwaniu pracy, ułatwianie dostępu do szkoleń, jak również podniesienie motywacji do pracy poprzez zagwarantowanie płac na poziomie

likwidującym z jednej strony ubóstwo, z drugiej – pułapkę bierności. Szczególnej uwagi wymagają osoby znajdujące się w niekorzystnym położeniu oraz nisko wykwalifikowane. Konieczna jest walka z dyskryminacją niepełnosprawnych, imigrantów i innych mniejszości na rynku pracy.

Aktywne formy rynku pracy powinny zawierać instrumenty służące wczesnej identyfikacji potrzeb, pomocy w poszukiwaniu pracy oraz zindywidualizowane plany działania.

Wytyczna (20) - lepsze dopasowanie do potrzeb rynku pracy;

Aby zwiększać jakość i ilość pracy konieczne jest podnoszenie poziomu infrastruktury rynku pracy na poziomie narodowym i unijnym, w tym sieci EURES. Instytucje rynku pracy, zwłaszcza służby zatrudnienia, powinny być wzmocnione i zreformowane, w tym także w aspekcie zapewnienia dostępu do informacji o możliwościach zatrudnienia i szkoleniach na poziomie narodowym i UE. Lepsze dopasowanie do zmian na rynku pracy musi być również wsparte zniesieniem barier w geograficznej mobilności pracowników. W tym kontekście, kraje członkowskie powinny również zwrócić uwagę na imigrację z krajów trzecich.

II. Zwiększenie zdolności przystosowawczych pracowników i przedsiębiorstw oraz elastyczności rynków pracy.

Wytyczna (21) - promowanie elastyczności przy równoczesnym zagwarantowaniu pewności zatrudnienia oraz zmniejszenie segmentacji rynku pracy;

Konieczność wprowadzania zmian strukturalnych na rynku pracy jest wynikiem zmieniającego się otoczenia gospodarczego. Procesy globalizacji, czyli otwieranie rynków narodowych na zewnętrzną konkurencję, a także wprowadzanie nowych technologii, wymuszają potrzebę szybkiej adaptacji zarówno na pracownikach, jak i na przedsiębiorstwach. Pracownicy muszą być przygotowani na zróżnicowane formy pracy, kształcenie przez całe życie, wykorzystanie nowoczesnych technologii i mobilność.

Elastyczność pracy powinna być promowana poprzez: ustawodawstwo zaadaptowane do zmian na rynku pracy; wspieranie zmian statusu zatrudnionego (szkolenia, samozatrudnienie, mobilność); promocję innowacyjnych form organizacji pracy (zwiększenie bezpieczeństwa pracy, elastyczne podejście do czasu pracy), przy jednoczesnym zwiększaniu jakości i produktywności pracy, lepsze wykorzystanie

nowoczesnych technologii; działania mające na celu przekształcenie pracy w szarej strefie na legalne zatrudnienie.

Wytyczna (22) - zagwarantowanie rozwoju płac i innych kosztów pracy, sprzyjającego zatrudnieniu;

Tworzenie miejsc pracy wiąże się również z odpowiednim rozwojem systemu płac – dostosowanym do zmian produktywności pracy, cyklu gospodarczego oraz sytuacji na rynku pracy. Nacisk powinien być kładziony na redukcję kosztów pracy oraz klina podatkowego, zwłaszcza w stosunku do pracy niskopłatnej.

III. Zwiększenie inwestycji w kapitał ludzki poprzez lepszą edukację i umiejętności.

Wytyczna (23) - rozwinięcie zakresu i zwiększenie rozmiaru inwestycji w kapitał ludzki;

Inwestycje w kapitał ludzki są niezwykle istotne, ponieważ przyczynią się do zwiększenia produktywności pracy i lepszego dostępu do rynku pracy. Kraje członkowskie UE są zobowiązane do przygotowania strategii kształcenia ustawicznego do roku 2006.

Zalecane działania w dziedzinie inwestycji w kapitał ludzki to: stworzenie strategii kształcenia ustawicznego, łącznie ich z odpowiednimi bodźcami i mechanizmami podziału kosztów pomiędzy przedsiębiorstwa, instytucje państwowe i osoby prywatne, ze szczególnym uwzględnieniem zmniejszenia liczby uczniów przedwcześnie opuszczających szkoły; zwiększenie dostępności do kształcenia zawodowego, średniego i wyższego, włącznie ze szkoleniem z zakresu przedsiębiorczości; nacisk na uczestnictwo w szkoleniach i doksztalcaniu przez całe życie, zwłaszcza dla nisko wykwalifikowanych i starszych pracowników.

Wytyczna (24) - zapewnienie dostosowywania się systemu edukacji i szkoleń do nowych wymagań w zakresie kompetencji i umiejętności;

Ważnym celem jest dopasowanie podaży na rynku pracy do popytu, np. system kształcenia powinien mieć zdolność szybkiego dostosowywania się do gospodarki opartej na wiedzy. W tym celu można wykorzystać technologie informacyjne i komunikacyjne (ICT) oraz zwiększyć mobilność pracowników. W związku z tym należy

znieść istniejące bariery swobodnego przemieszczania się, zwłaszcza te związane z uznawalnością wykształcenia i kwalifikacji zawodowych.

Dostosowywanie systemów edukacji i szkoleń do nowych wymagań kompetencyjnych wymaga: lepszej identyfikacji potrzeb w zakresie kompetencji oraz prognozowanie przyszłych wymagań; zwiększanie podaży instrumentów edukacji i szkoleń; rozwijania systemów wzajemnej uznawalności kwalifikacji; zapewniania atrakcyjności, otwarcia i wysokich standardów systemów edukacji i szkoleń.

Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Rogoźno na lata 2008-2013 jest spójna z zapisami lokalnych dokumentów strategicznych:

1. **Strategią Rozwoju Gminy Rogoźno na lata 2005-2015** –powiązanie niniejszej Strategii zostało przedstawione w podrozdziale 2.1.3

2. **Lokalnym Program Rewitalizacji Obszarów Miejskich dla miasta Rogoźna** – który uwzględnia działania w sferze polityki społecznej na obszarze rewitalizowanym np.:

- Modernizacja obiektów Szkoły Podstawowej Nr 2 w Rogoźnie ul. Mała Poznańska 1 wraz z dostosowaniem do nowych zadań edukacyjnych i zapotrzebowań społecznych w tym zakresie.
- Modernizacja obiektów Szkoły Podstawowej Nr 3 w Rogoźnie ul. Seminariałna 16 wraz z dostosowaniem do nowych zadań edukacyjnych i zapotrzebowań społecznych w tym zakresie.
- Przywrócenie pierwotnego wyglądu jednego z najstarszych obiektów oświatowych wraz z dostosowaniem do nowych potrzeb społecznych i edukacyjnych Gimnazjum Nr 1 w Rogoźnie ul. Kościuszki 28
- Modernizacja obiektu Przedszkola Nr 2 w Rogoźnie ul. Seminariałna 14
- Adaptacja terenu Przedszkola Nr 1 w Rogoźnie ul. Krótka 7 wraz z przystosowaniem terenu w godzinach popołudniowych do funkcji spacerowo-wypoczynkowej dla matek z małymi dziećmi.
- Budowa hali widowiskowo – sportowej
- Budowa Ośrodka Sportów Wodnych
- Modernizacja stadionu sportowego w Rogoźnie
- Remont i doposażenie Ośrodka Kultury w Rogoźnie
- Remont budynku Muzeum Regionalnego w Rogoźnie

- Budowa systemu monitorowania na obszarze objętym rewitalizacją
- Budowa targowiska miejskiego
- Odnowa i remont budynków komunalnych
- Likwidacja barier architektonicznych na terenie nieruchomości Spółdzielni Mieszkaniowej w Rogoźnie
- Pozyskanie nowych terenów dla „małej przedsiębiorczości”
- Rozwój usług społecznych i aktywizacja gospodarcza poprzez budowę przychodni rehabilitacyjnej
- Środowiskowy Dom Seniora – stworzenie Domu Dziennego Pobytu
- Adaptacja efektów programu EQUAL dla GOPSu
- Uruchomienie punktu CARITAS dla najbiedniejszych mieszkańców miasta i gminy Rogoźno
- Remont i modernizacja kościoła p.w. Ducha św. W Rogoźnie i pl. Jana Pawła II

3. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego -

jednym z celów strategicznych społeczno-gospodarczego rozwoju gminy Rogoźno, zawartych w Studium (zatwierdzonego Uchwałą Nr XXV/191/2000 r. Rady Miejskiej Rogoźna z dnia 28 września 2000 r.), jest: *„Wdrażanie procesów zrównoważonego rozwoju, zapewniając minimalizację konfliktów pomiędzy ekonomicznymi, społecznymi, środowiskowymi i technicznotechnologicznymi aspektami tych procesów”.*

4. Strategii Rozwoju Powiatu Obornickiego oraz Planu Rozwoju Lokalnego

Powiatu Obornickiego - wskazane zadania w niniejszej Strategii przyczynią się do realizacji priorytetów zawartych w tych dokumentach jak:

PRIORYTET - SPOŁECZNOŚĆ

§ Podejmowanie działań w kierunku podniesienia poziomu usług w zakresie ochrony zdrowia i opieki społecznej

§ Stwarzanie warunków dalszej aktywizacji społecznej i gospodarczej.

PRIORYTET - GOSPODARKA

§ Podejmowanie działań w kierunku rozwoju turystyki i rekreacji.

§ Stwarzanie warunków do inwestowania na terenie powiatu w mieszkalnictwo i działalność gospodarczą.

5. Strategia Rozwoju Województwa Wielkopolskiego do roku 2020 – zadania niniejszego dokumentu korespondują bezpośrednio z następującymi celami operacyjnymi zapisanymi w strategii rozwoju województwa:

Cel operacyjny	4.1. Poprawa sytuacji demograficznej oraz stanu zdrowia mieszkańców
Cel operacyjny	4.2. Poprawa warunków mieszkaniowych
Cel operacyjny	4.3. Rozwój usług socjalnych
Cel operacyjny	4.4. Wzrost bezpieczeństwa
Cel operacyjny	4.5 Ograniczenie skali patologii oraz wykluczeń społecznych
Cel operacyjny	4.6. Budowa kapitału społecznego na rzecz społeczeństwa obywatelskiego
Cel operacyjny	4.7. Wzrost udziału sportu i rekreacji w życiu mieszkańców regionu.

Narodowy Plan Rozwoju - zadania, które zostały zaplanowane do realizacji i zapisane w Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Rogoźno na lata 2008-2013 są zgodne z założeniami *Narodowego Planu Rozwoju na lata 2007–2013*, m.in. dlatego, że źródłem finansowania tych projektów mają być publiczne środki krajowe oraz publiczne środki wspólnotowe. W projekcie tego dokumentu zapisano bowiem następujące cele, z którymi zbieżne są cele i kierunki działań zapisane w niniejszym dokumencie:

- Wsparcie tworzenia nowych miejsc pracy
- Zapobieganie wykluczeniu społecznemu
- Wsparcie, rehabilitacja i aktywizacja osób niepełnosprawnych
- Poprawa warunków życia i pracy
- Rozwój miast
- Rozwój i modernizacja infrastruktury transportowej
- Wzmacnianie kapitału społecznego, rozwój ekonomii społecznej

Wielkopolski Regionalny Program Operacyjny na lata 2007 – 2013

Cele i kierunki działań przewidziane do realizacji w Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Rogoźno na lata 2008-2020 korespondują z zadaniami przewidzianymi w *Wielkopolskim Regionalnym Programie Operacyjnym na lata 2007 – 2013* - Priorytet IV „Restrukturyzacja i

wzmocnienie potencjałów terytorialnych”, pole interwencji 1. – Odnowa miast”. Priorytet ten zakłada wsparcie wszelkich inicjatyw, dążących do realizacji programów rewitalizacji społeczno-gospodarczej, szczególnie obszarów miast zagrożonych lub dotkniętych zjawiskami patologii społecznej. Wspierane będą kompleksowe projekty, przyczyniające się do wykształcenia bądź wzmocnienia potencjału rozwojowego danego obszaru. Wsparcie tych działań musi uwzględniać także rozwiązania w zakresie takich problemów, jak m.in. wykluczenia społeczne, wysoki poziom przestępczości, ogólne pogarszanie się jakości życia na zubożonych terenach miejskich.

Program Operacyjny Kapitał Ludzki

Cele i kierunki działań przewidziane do realizacji w Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Rogoźno na lata 2008-2020 korespondują z celem głównym przewidzianym w Programie Operacyjnym Kapitał Ludzki (PO KL), który stanowi jeden z elementów systemu realizacyjnego Narodowej Strategii Spójności (Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia 2007 – 2013) na lata 2007-2013, których celem strategicznym jest: przyspieszenie rozwoju społeczno-gospodarczego Polski, wzrost zatrudnienia oraz zwiększenie spójności społecznej, gospodarczej i terytorialnej z krajami Unii Europejskiej.

Cel strategiczny NSS (NSRO) będzie osiąganý poprzez realizację celów horyzontalnych, wynikających z wyzwań Strategii Lizbońskiej, Strategicznych Wytycznych Wspólnoty oraz wniosków z analizy słabych i mocnych stron polskiej gospodarki, a także stojących przed nią szans i zagrożeń.

NSS zakłada realizację następujących celów horyzontalnych:

1. Tworzenie warunków dla utrzymania trwałego i wysokiego tempa wzrostu gospodarczego,
2. Wzrost zatrudnienia poprzez rozwój kapitału ludzkiego i społecznego,

3. Podniesienie konkurencyjności polskich przedsiębiorstw, w tym w szczególności w sektorze usług,
4. Budowa i modernizacja infrastruktury technicznej, mającej podstawowe znaczenie dla wzrostu konkurencyjności Polski i jej regionów,
5. Wzrost konkurencyjności polskich regionów i przeciwdziałanie ich marginalizacji społecznej, gospodarczej i przestrzennej,
6. Rozwój obszarów wiejskich.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
mgr Roman Gzaberski

